

AZ
UR SZAVA
(VAGYIS A PARADICSOMI KINYILATKOZTATÁS NYELVE)
MAGYAR VOLT

NÉGYEZER ÉVES IROTT, HAT-
EZÉR ÉVES MAGYAR SZÓKIN-
CSEK ALAPJÁN, SZÓTÁRI PON-
TOSSÁGGAL BIZONYITJA BE:
MARKOS GYULA

Egy füzet ára 1. kor.

BUDAPEST, 1918
URÁNIA KÖNYVNYOMDA, VII., DOJÁNY-UTCA 10

Levél a szerkesztőhöz.

KEDVES BARÁTOM!

*Olvastam az URSZAVAT. Korszakalkotó nagy mű.
Gratulálok ! Csak hogy elhibáztad a születésedet. Mert
ha te angol, francia, német vagy csak zsidónak
születtél volna is, akkor ma már az egész világ sajtója
verné a nagy dobott. .*

*De így? Ne búsulj) Azért ígyis fel fognak fedezni 100 év
múlva és fogsz kapni dísz-sírhelyet, mert ez a stylszerü magyar
elismerés. * Szervusz! Ólel hived*

N. N.

*(De nehogy a nevemet ki is ird. *)*

• Sohse búsulj. Méltóságos uram! Nem várom én meg az
obligát 100 évet 1 Ki fogom én verekedni az én magam igazát
még ez életemben !

Szervusz. .

*48 füzetben 48 korona. A Herkópáter előfizetői 40
koronáért a Herkópátert is és a 48 füzetet is
megkapják.*

Szerkesztőség: Budapest, Ferenc ter 1,

Megvan a paradicsomi nyelv. És az a magyar.

Baruch atto Jehova Elochimnu Melech havailom! Adonaj lefoneicho!

Dicsértessél Te Örökkévaló! Mi Istenünk! Világ királya Te Előfénylő Jó atya!

Igy kezdem meg szerény előadásomat Mózes iránti határtalan tiszteletem és hódolatom jeléül, mély köszönetet és hálát adva neki, hogy közel 6 ezer magyar szót volt szives nekünk a késő utókor számára, mint megannyi egyiptomi bebalzsamozott múmiát megőrizni és fentartani örök becsű műveiben.

Az egyiptomi múmiákról a mai orvostudomány sokszor még ma is megtudja állapítani, hogy milyen bajban hunytak el. De a múmiát feltámasztani azért még a mai orvosi tudomány sem tudja.

Én azonban e bebalzsamozott szavakat új életre tudom kelteni, sőt meg is tudom szólaltatni; és beszélnek is azok mihelyt a magyar sarkantyú szavát meghallották.

Mielőtt azonban ezt elkezdenők valamit a könnyebb megértés kedvéért előre kell bocsátanunk, s ez az, hogy a világ" teremtésétől az özönvízig vagyis Noéig csak *általános emberiségről* van szó,"kik egy nyelven és egyféleképen beszélnek, mint ezt Mózes Genézis I. könyve jelszakasza 1, 2, verseiben be is ismeri, de egy szóval sem mondja, hogy ez a nyelv pedig a zsidó lett volna, sőt nagy bölcsen hallgat, mert hazudni nem akar, pedig Ő nagyon jól tudta, hogy melyik nyelv volt az a legelső.

A keleti nyelv tudósok Bruksch, Saise, Lenorman, és Raw-lingson és mások pedig határozottan megállapították, hogy a zsidó nyelv sehogyan sem lehetett az első, mert abban a leg-főben járó 3 szó az Elochim, az Adonai, és Jehova egyiksem zsidó eredetű szó. Annyira nem, hogy még csak gyökerük sincsen a zs.idó nyelvben.

Annak a nyelvnek kellett az elsőnek lenni, amely nyelvben ezen szavak eredeti gyök szóval bírnak, amelyet azonban ők szintén nem tudtak megállapítani, noha 10—20 keleti nyelvet bírtak Írásban és szóban. ^

Mielőtt azonban mi hozzá fognánk a fenti rejtélyes 3 szó megfejtéséhez legyen szabad olvasóink figyelmét felhívni a bibliában igen gyakran szereplő hét eltörült nemzetségre. Ezek pedig a"

Kananeusok, Kiveusok,
Kitteusok, Jebuzeusok,
Emoreusok, Filisteusok, ■

Perizeusok. Sőt a girgezeusok a góg és magogák is. Mely népek azonban még máig is vígan élnek tovább.

1. A kananeusok, a mai kis- és nagy kunságon.

2. A kitteusok, a későbbi partusok Zalában, Somogyban, Vasban, Baranyában és Veszprémben.

3. Az emoreusok a mai jászok, jász-nagy-kun-Szolnok-megyében, továbbá a dunántul levő Pannóniában is.

4. A perizeusok és jebuzeusok Győrben, Fejér megyében.

5. A hiveusok Hevesben.

6. A filisteusok pedig a felső jászságban és Borsódban, valamint a mai palóczok lakta megyékben Gömör és Nógrádban.

7. A Góg és Magóg ivadékai pedig a mai Matyó-k. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy Mózes nem irt igazat. Sőt ellenkezőleg. Mert ezek a népek tényleg kipusztultak

²/3 részben Palesztinából, de egyrészők elmenekült hajókon mint

a Károk, másrészők pedig Mediába, Parthiába. Armeniába, Georgiába menekült közeli rokonaihoz, kiket 1500, 2000 évvel

később a hunnok és magyarok összegyűjtöttek és elhozták ide

mostani hazájukba:

Ezek előrebocsátása után vizsgáljuk meg a fentebb említett 3 főben járó zsidó szavat- 1. Elochim. Ez az egy Isten imádó zsidók Isten szava. Véletlenül többes számban annyit tesz Isten-ek. Sőt Élő Istenek. A zsidó nyelvűbuvárok ennek az egy Isten véletlen többes számának azzal akarják magyarázatát adni, hogy az plurális majes-teticus.

Lári-fári! Csak tehetetlen mentség!

Megmondom én, hogy mi az az Elochim! Him. Élő. Élő-him. Hatalmas Élő. Him, Kan, Kán, Kám, Bak-Bok a szlávoknál. De hiszen akkor ez tisztára magyar szó az Elő is, meg a

[Egység patriarchális, nem teljes, hiányzik az egység fele, egyensúlytalan rendszer, fél-elem](#)

Him is. Nem más, mint a magyarok Nagyhatalmas Élő Istene, v. i. Élő-him, vagy Him-Élője az Elochim.

2. A Jehova, az Örökkévaló. Jó java. A Juli a Jav. A legfő Jó.

Ez is tisztára magyar gyök- és jelentés is. [ANyA](#)

3. Az Adonai. Az örök atya. A teremtő atya. Próbáljuk csak egy kissé göcseiesen, vagy palócosan ejteni. így ni: Atanaa jó. Sőt naajo Ata, Atya!Ada, Adó. [ABA](#)

Talán nem is kell bővebbet mondanunk, hogy megmagyarázzuk ami Duna Adony, Nyír Adony, Szabolcs Adony régi szavaink értelmét. Adonai tehát: Naon jó Atya!

Mikor idáig eljutottam, elővettem Mózes geneziséét, és elkezdtem kutatni több hasonló magyar gyök szó után, és szinte bámulatos eredményre jutottam.

Nemcsak 4—500 magyar szó gyököt leltem, hanem még azoknak a magyarázatát sőt jelentményét is megtaláltam, melyekre nézve alább több élő példát hozok fel.

E 4 — 500 irott bizonyítéku magyar szókinszen kívül találtam én egy négyezer éves bebalzsamozott temetőt ahol 6 ezer magyar szó van mint egy lelketlen múmia elraktározva, melyekkel mi azonnal beszélgetni fogunk s melyek a magyar sarkantyú szavára felelni is fognak csuda bájos hangokon.

Például. (Egyelőre csak néhány könnyebb példát mutatok be, más alkalommal többet.)

1. Mózes I. könyve 32. szakasz 25. versében.

Jákob az Úrral küzd- és győz, azért neveztetik el ő az Úrtól Izrael-nek. írjuk így: I-zrahÉl. És olvassuk el viszáru: Él-liarza-ü. Vagyis Jákob: Él harcosává katonájává avattatik fel.

Nem is én mondtam, hanem Mózes.

Ugyanis Jakab azt a helyet hol neki az Ur megjelent elnevezi Phenielnek. írjuk így Pheni-Él. Olvassuk Él-fénye, Vagyis az a hely ahol Jákob az Urat látta fény-bentündökölni.

Hát nincs ez tisztán magyarul ?

2. Mózes I. könyve 26. szakasz versében.

Mert a pásztorok, versengettek és veszekedtek a kut miatt, a kutat elnevezték Vészek kútjának.

A másik kutat pedig ahol szidták, káromolták egymást a pásztorok, elnevezték szítnak kútjának.

3. Mózes II. könyve, 16. szakasz, 17., 18. vers:

Es szedtük a mannát, ki többet, ki kevesebbet de bárki mennyit szedett incgmériik Ómérrel. A zsidó ő betűt nem tud írni, írja csak Omer-nek a mérő-t. A magyar mérő, a zsidó ömér. Egy és ugyanaz.

[BoK-BöK,LöK-ToL,BaSz-ToSz-TeSz-TeReMT,létrehoz,életet ad TóReM](#)

4. Mózes II. könyve XV. szakasz, 23. vers :
Sur pusztában találtak egy forrást, melynek keserű vize marta a nyelvünket, az Ur később egy náddal megédesítette, hogy iható lett, de azért e forrás mégis Mara-nak, maró-nak azaz keserűnek nevezik el.

5. Mózes II. könyve, XVII. szak. 6. versben :
A zsidók fellázadnak az Ur ellen, azért Mózes e helyet elnevezi Massa es Meribach-mk, vagyis lázadás és vakmerés helyének. Masa-val itt nem foglalkozom, de a Meribach-val igen. Ez nem más, mint egy kissé hebraizált magyar szó Meri-bach = bah-meri = Bah = vah. Tehát Vah-meri vagyis vakmerő. Nem én mondom, hanem Mózes..

Más alkalommal bővebb példákban folytatom. Most pedig bemutatom azt a kulcsot, mely csalhatatlan szótári pontossággal szólaltatja meg az idegen szavakat a világ minden nyelvéből.

1. Karatat. Tegyük rája minden betűre, magánhangzóra pontot:

lesz kã-rã-tãt. írjuk CARATAS = Cãrãtãs = szerelés és szeretet
Ez volt a szülő anyja a görög Khairité-nek, a latin Charitás-nak, a német Kharitãt-nek.

2. „Isa por és hamu vagyunk” halotti beszéd.

Am'-por kettős pontozva

ãm-pör - embör.

Talán nem kell bővebb magyarázat.

Így lesz a kariká-bóJ körike, kanyaru-ból köny-erü (könyéró) kenyér (a véres verejtékkal szerzett kenyér). -

így lesz az Állat-ból Élet, a Szállat-ból Szellet. Az Áradatból Eredet. A Magasság-ból Mégiség (mélység). Az Igazság-ból Egiség. Az Imádás-ból Imétus (metus, us = isteni félelem, imádás). A Pir imáds-ból Piramédes.

(Pir, pör, bár, para, parázs, varázs régi tűz szavaink).

Így lesz az Allach-ból Élő. Noha az Élő-bőllett az Allach,-mert az Élő is az Álló-ból, az örök Állag-ból örök eredet-bőlÍ lett, aki Örök körök, vagyis a Chur, az Ur. (Zengő fény).

Így lett a karajczár-ból kerejczer, a Magyar-ból Megyer. A koronás-ból körünös (körül ives) a Szallaim-ból Szölleim. A szellem-ből a Szellő-ből a Seele. A göröngy-sár-ból a gerencsér, a korong-ból köröng. A körző-ből a corso (kör séta, kör-ző séta). A küldisz, a kültüz-ből, a cultus, kümondó-ból, a kommandó a Magustár-ból a megcster, a mester, és a majszter. A Magtalan nő-ből a Magdalena, A magyar Öv, Övenet-ből a zsidó Abanet

átk ötő). A *gyönyör-ből* a *gener*, generis. A *közmű (világegye tem)-ből a koznws*. Az *Ékös-nömü* (műrekek világból) *Ekonomie a Dücs-köröm-ből Decorum*, stb.

Vagyis minden kettős pont ezer-ezer esztendő képviselet, amit később bővebben fogunk megmagyarázni.

Most még csak egy kis bábeli nyelvzavart akarok bemutatni, mely nemcsak egy bájos hitrege, hanem a szavak tanúsága szerint élő történelem.

A vizözönig — Mózes tanúsága szerint — minden népek nyelve és beszéde egyforma volt (Genezis 10. szak. 1—6. vers). A Bábelnél kezdődnek *a* nyelvek, ahol az Ur a toronyépítők nyelvét összezavarja.

Lesz *a Szurnok-ból Cornus* (bika fordítva). A *Szurat-ból Taurus*. A *Turul-ból*, vagyis *a Tur-vul/-ből Vultur*. (Lévén *a* Teremtő Ur, egyszóval Tur, az ő *ölije a* Tur-öliü : a *Turul*, vagyis régebbi alakban *Turvul, a* latinban *Vultur*.

			<i>így</i> lett <i>a</i> magyar <i>Alvás-ból a</i> német <i>Schla-vá</i> (Schlafen) <i>Beírás-ból</i> „ <i>Schreiba</i> (schreibe)
”	”	”	<i>a</i> latin <i>Scriba</i>
„	„		<i>Csinos-ból a</i> német <i>Csönisch</i> (a Schön)
False			
„	„	„	<i>Csalfá-ból a</i> latin <i>Fál-lax</i>
„	„	„	<i>Vidék-ből a</i> német <i>Ge-bied</i>
„	„	„	<i>Folyóvíz-ből a</i> latin <i>Fluvius</i>
„	„	„	<i>Üstanya-ból a</i> görög <i>Tana-is</i> (Don tóve)
„	„	„	<i>Derék hizó-ból</i> (kövér disznó) <i>a</i> görög <i>Hizo-teriksz</i>
		„	„ „ <i>Rossz barát-ból a</i> görög <i>Barát-rosz</i> (barátru)
„	„	„	<i>Élő Jsten-ből a</i> görög <i>Sten-Élos</i> , aki tudniillik <i>a</i> szülés Istenének felesége volt
„	„	„	<i>Folyó-ból a</i> zsidó <i>Jo-vol</i>
„	„	„	<i>Rohanó folyó-ból a</i> zsidó <i>Na-hor</i>
„	„	„	<i>Venyigé-ből a</i> zsidó <i>Hagofen</i>
i)	„	„	<i>Fohász-ból a</i> német <i>Saof, 5eof</i> (Seuf-zen)
i	„	„	<i>Csáb erő-ből</i> „ <i>Zauberei</i>
„	„	„	<i>Zengő erő-ből</i> „ <i>Zengerei</i>
»	„	„	<i>Zengeni-ből</i> „ <i>Zingen</i>
„	„	„	„ <i>Vigadok-ból Guvideo</i>
„	„	„	<i>Szollokuttam-ból Locutus sum</i>
i	„	„	<i>Labbal utam-ból Ambalatum</i>
u	„	„	<i>Anyaföld-ből a</i> latin <i>Dyv-ana</i> (Diana) stb.

. Záradékul még. csak anyit, hogy a világ összes nyelvei csodálatos pontossággal és rendszerrel így bontakoznak ki a magyarból, még a legtávolabbi indogermán, szanszkrit és zsidó is. A turáni nyelvek pedig még bámulatosabb közeltségben állanak.

Négyezer éves írott okmányal bizonyítható magyar szavak:

Abrahám.

Abrahám neve az 5 életének 99 esztendejéig csak Ábrám volt.

Az én Ábrám: az én képem és hasonlatosságom; ez anyira magyarul van, hogy e felett nem is lehet vitatkozni.

Ádám is Ábrám volt, az Ur képére és hasonlatosságára teremtett ember, kinek maga az Ur mondta a bűnbeeséskor: mert por vagy te és ismét porrá leszesz. (III. 29) S miután az ember hamu-por, azaz am-por=ám-pör. Ábrám is äbräm. Ezt most itt azért szegezem le, hogy majd később rája vissza fogunk térni.

*

•
De hadd beszéljen maga az irás:

Mózes Genézis I. K. 17. szak. 1. verse így szól:

„Mikor pedig Ábrám 99 esztendős vala, megjelenik az az Ur Ábrámnak és monda neki:

Én **ä** Mindenható Isten vagyok! Járj előttem és légy tökéletes.

2. És megkötöm az én szövetségemet köztem és te közted és felette igen megsokasítalak (mint a tenger fövényét és az ég csillagait)

3. És arcára borula Ábrám és az Isten szóla neki, mondván:

5. És ne neveztessek a te neved ezután Ábrdm-nak, hanem Abra-hámnak. (Izsák fogantatásakor).

10. Ez pedig az én szövetségem, melyet meg kell tarla-notok énköztem és tiköztetek és a te utánnad való magod közt: minden férji körülméletessék nálatok.

Iíme tehát, amit Isten elvesz Ábrám testéből, azt a nevében vissza adja a **hám-ot**, mely szerszámot, bőrigát, függvényt, köteléket jelent a magyarban.

Jelezni akarván az Ur, hogy itt ma vérrel irt szerződés köttetett, még pedig magyarul, Ábrahám és minden következő ivadéka között. Azok számára pedig, akik kételkedve fogadják ez igéket, térjünk vissza az előbbi leszegezett dolgokra :

Ábra-hám, az Ur Szava kulcsa szerint äbrä-häm, azaz Éberem (Héberem). Nyilvánvaló tehát, hogy itt születik a judaizmus, e vérszerződés szerint. És pedig szintén magyarul. De mert Ábrám nem más, mint Am por, azaz ämpör; äbrähäm tehát: Am-por-hám is; azaz Empör-öm, vagyis emberem. Vagyis Éber — Émberem!

Hát nincs ez tisztán magyarul ? Ime 2 szó Ábra, Hám, Mózes négyezer éves írott bizonyága szerint magyar szó.

Vagy ha akarom, Éberem és Emberem is ugyan az, tehát 4 szó.

Éppen semmi csodálkozni való nincs a dologban, ha tudjuk azt, hogy Ábrahám korában Noé még él, aki az özönvíz előtti és utáni nyelvet is egyformán beszéli.

Tehát Ábrahám is ép úgy uidolt szittyá-magyarul, mint

Noe.

Sőt, ha a bábéli nyelvzavar idejét elfogadjuk a vízözön utáni 300 évben, ami csaknem bizonyos, akkor Ábrahám a bábéli nyelvzavar idején már 43 éves volt. (Vagyis 1991-ben, mikor Noé még él, mert csak 2006-ban hal meg).

Születvén ugyanis 1948 ban és 75 éves volt 2023-ban, mikor Kánaánba ment Szikembe, Urkaszdhin-ből.

, . Izmael. .

Genesis 16. szak. 6. vers.

6. És monda Ábrahám Szárainak: íme a te szolgálód (Hagár) kezében van. Azt tedd vele, amit jónak látsz.

Nyomorgatja vala ezért Szárai öt és az elfuta előle.

11. És monda neki (Hágárnak) az Ur angyala: Ime te terhes vagy és szülsz fiát és nevezed nevét Izmael-nek, mivel hogy meghallgatá az Ur a te nyomorúságodat.

Az pedig vad természetű ember lesz (erős izmos). Az ő keze mindenek ellen és mindenek keze 5 ellene és minden ő alyja fia ellenében üti fel sátorát.

Izmael tehát : Izma-Él anyit jelent, mint Él nek, az Élő, Élű Istennek, az Urnak Izma, ereje.

Izmael tehát már születése előtt nyer nevet az Ur angyalától, még pedig azon magyarázattal, hogy vad természetű,

"erős izmu ember lesz, kinek keze (izma) mindenek ellen és mindenek keze 6 ellene lesz.

És minden atyja fiai *ellenében* üti fel sátorát, vagyis maga az Ur, az *Izmael* anyjának Hagárnak nyomorgatásáért mintegy elégtételül *megetorlásul tesz őt erőssé*, hogy atyja fiai ellenében, — kinek összülője Izsák még csak 13 év múlva fog megszületni — legyen védelme. Magából a szent szövegből eléggé nyilvánvaló, hogy Izmael jelentősége mit tesz.

Izma is, és *Él* is színtiszta magyar szó, négyezer éves irott bizonyíték tanúsága szerint.

Izsák.

Genezis I. 21. szak. 5. vers.

Ábrahám pedig 100 esztendő s vala, mikor születek vala Izsák.

6. És monda Sára : *Nevetést szerzett az Ur Isten énnekem, aki csak hallja, nevet rajtam.*

7. És ismét monda: KI mondta volna Ábrahámnak, hogy Sára fiakat szoptat s ime szültem, vénségére.

Mielőtt azonban megnevezném az Izsák szó értelmét, még két dolgot kell előre bocsáttanom: ' Genezis 18. szak. 11. vers. Ábrahám és Sára élemedett korú, öregek valának. Megszűnt Sáránál az asszonyi természet (87 éves volt már).

12. vers. *Nevede azért* Sára magában mondván : Vénségemre lenne-e gyönyörűségem ?

13. vers. És monda az Ur Ábrahámnak: Miért *nevetett* Sára ? . . . , .

15. vers. Sára pedig tagadá, hogy *nevetett*. De monda az. Ur: Nem úgy van, mert bizony *nevettél*.

Ez az egyik!

A másik, amit előre kell bocsáttanom, Genezis 17. szak. 5. vers:

Népek *sokaságának* atyjává teszlek és felette *megsokasítalak* (meg-Izsákosítalak) téged.

Izsákról tehát nyilvánvaló, hogy *Ű Sok* ősöknek atyjává tétetik.

Izsák tehát, a nevével hozza, hogy *Ű Sok Ősök* ivadéka lesz. Hát nincs ez tisztán magyarul ? Nem is én mondom, hanem Mózes írja. Ismét tehát 2 négyezer éves irott bizonyítéku szó: *Ű* és *Sok*.

A latin isac-nak írja, a héber Jiczakti-nak, sőt becéző néven Jaczachnak!

Sára saját bevallása szerint: Nevelést adott nekem az Ur! (Azért, hogy titokban nevetett.) A becézett Jaczach nevet olvassuk viszáru: Kacaj! íme a nevetés, mit Ur adott. (Gyönyörű büntetés !)

Nem én mondom! Mózes írja!

Ézsau és Jákob. Genézis I. szak. 22. vers.

Tusakodának vala pedig a fiuk az ő méhében . . .

23. . . . És monda az Ur neki: két nemzetség van a te méhedben és két nép válik ki a te bensődből.

Az egyik nép a másíknál erősebb lesz és a nagyobbik szolgál a kisebbnek.

24. És betelének az ő szülésének napja s ime, kettősök valának az ő méhében.

25. És ki jöve az első és vereses vala, mindenestől szőrös, mint egy lassnak és azért nevezé nevét Ezsau-nak.

26. Aztán kijöve az ő atyjafia kezével Ezsau sarkába kapaszkodva, azért nevezek nevét Jákop-nak.

Ezsau volt tehát az Első, mondjuk Eeső, amint ezt az írás nyomatékka hangoztatja.

De mer a zsidó az ő betűt írni nem tudja, Mózes az Eeső-t Esau-nak írja, mely a zsidó eredeti szerint Esauv-nak is olvasható, lévén az ő betű a vav betűben kifejezve. Eszerint Ezsau nem csak Eeső, hanem E csóv is, v. i. E csúf, csunya!

De mert Ezsau éhes természete miatt (Genézis I. 25. szak. 30. vers) Edom-nak is neveztetik, ez tehát szintén földi a magyar É/iom. (Éhgyomru) embert. Miután a zsidónak gy.-betűje nincs, irt tehát Mózes csak Edom-ot.

I

Ezsau tehát = Eeső. Ecsóf és Éhdom, mind három szó szin magyar, 4 ezer éves bizonyíték alapján.

És Jákop mit jelent? Jó—kap-ót, jó kapaszkodót (Ezsau sarkába) sőt jog kapót is (lencse után.) Ezsau atyjához: Genézis 27. szak. 36. vers. így panaszkodik. Nem méltán hívják-e őt Jákop-nak {kapzsi,} mert immár két izben is meg csalt engemet. Amit az írás értelme is földöz, mi pedig hozzá tehetjük, hogy Jó-képüt is jelent az Ecsúf-fal szemben.

Jákop==Jó-kap. = Jog-kap. = Jó-kép. A szent szöveg 4 ezer éves írott bizonyága szerint igazolva van.

- Allj, és Ajalon. .
Józsue 10. szak. 12. vers."

Állj meg nap Gibbeonban, és hold Ajalon völgyében.
13. v. És meg Álla a nap és vesztegele a hold is, amíg bosszút áll a nép az ő ellenségén..

Áll meg nap, Gibbeonba, monda Józsue . . . de a nap akkor éppen Allj községben volt, (amit a Károlyi biblia egyszerűen csak Al-nak, Vulgata pedig Hai községnek ír.

(De a *H*betű a zsidóban e helyütt nem hangzik,) tehát Allj községben állította meg a napot Józsue, melyet előtte való napokon foglalt el a sereg meglehetősen könnyű szerrel az ellenségtől.

Állj meg nap Gibbeon-ban tehát annyit jelent, hogy Gibbeon fölött, melylyel határos volt Ajalon völgye, vagyis Állj-község alsó völgye.

Nyilván való tehát, hogy Allj-község, és Állj ige egy és ugyanazon magyar szó gyök.

Sőt (Áj-) alon-völgye is alsót jelent, mint e korban tudon tudós, okón okost.

Íme tehát ismét két magyar szó, mely 4 ezer éves írott bizonyítékkal igazolható.

Állj, és Ajalon,

Nem érdektelen valami e helyütt megjegyezni egyszersmind, hogy a Birák könyve I. szak. 34. verse szerint: „Az Amoreusok, (a mai Jászok) pedig felszorították a hegyekbe Dán fiait, mert nem engedték meg nekik, hogy lejöjjenek a völgybe.”

35. vers. „És az Amoreusoknak, (Jászoknak) tetszett ott lakni Héresz hegységben, Ajálonban és Szálbin-ban.

Tehát Józsue bizony hijába állította meg a napot és a holdat, mert azért még sem tudta onnan kiverni az amoreusokat (a mai jászokat) egészen, mert ő nekik tetszett ott lakni

tovább is. . ■

Van még 400 nál több ily szó, melyet máskor folytatni fogunk, melyekre Mózes maga mondja meg mit jelent.

A Bábeli Nyelv zavar.

Kezdetben magam is csak mint valami szép ősz legendát, úgy fogtam fel a bábeli nyelv zavart, mint amelyre tudomá-

nyos érvet felépíteni alig lehet, noha elég világosan szól Mózes : I. 11. szak. 6. versében.

És monda az Ur: íme a nép egy, és az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, amit elgondolnak magukban (az égisz érő toronyt illetőleg.)

Nossza tehát szálljunk alá és zavarjuk ott össze a nyelvüket, hogy meg ne érthessék egymás beszédét.

8. És elszéleszté őket az Ur az egész földnek színére slb.

Mihelyt azonban hozzá fogtam, eleintén csak 4—5 nyelv összehasonlításába, zsinórmértékül a vízözön előtti szittja nyelvet véve, roppant meglepetésemre azt tapasztaltam, hogy nem csak a Szémiták, Khaniták, de Jafet ivadékait képező szittyák nyelve is sok tekintetben megzavarodott, miket élő példákkal igazolunk.

Legkevésbé zavarodott meg a pártus Madaj-ár, az Amo-reus, filisteus és girgazeus nyelv, mely utóbbi kettőről konstatálni lehet, hogy ugyanúgy hangzik ma is", mint az özönvíz előtt.

Miben nyilvánult tehát az a nyelv zavar? Íme egy-két élő példa.

A magyar, illetőleg a szittja azt mondja: Folyó. A zsidó: Jo—vol-t csinál belőle, a magyar rohan-ból a zsidó nahor-t, vakmerő-ből meri-bacht, kacag-ból cakah-t, a venyigéből hoggo-fen-t csinál.

A görög:

A rossz barát-ból *βουζοτοξ*-t, a derék hízóból *hiszoterix-et*, a tegez-ből *tox-át*, buzogányból *paszgalon-t* csinál stb.

A latin :

A vigadok-ból, *ga vi deot* csinál.

A kültüz-ből, *cul-tus-t*.

A tsellag-ból, *stella-t*.

Az élőfény-ből, *fan-elía-t, familia-t* stb.

A német:

A csalfa-ból, *falsche*.

A kufár-ból, *kauf*.

A fegyver-ből, *gewer-t*.

Az ostrom-ból, *strurm-ot* stb.

Templum-i~Tempel.

Hogy a német Tempel a latin templum-ból jött, az tisztára világos.

De hát a latin templom honnan jött ? És mit jelent ? Isten házáat.
Mi is a négy ötezer éves magyar Isten neve ? Sőt a Teremtő Isten neve? Isten=Él vagy Bél. Teremtő Isten--=Ten-Bél! Ennek a hona ? Ten-Bél-hon-a. (Összedolgozva.) Templom.

Burg.

No, ez már "csak tisztára tősgyökeres német szó!" Szinte látszik előre, hogy burokban született. De ez még nem egész világos.

Mit tesz flaszterozni ? Vízszintes falat rakni? Az utat burk-olja tudniillik a magyar. Vagyis mikor vízszintesen rakja a téglát akkor burk-olja az utat. De a téglából falat nem csak vízszintesen rak a magyar, hanem körben is egy város körül, vagyis mikor körfalat épít akkor várk-ol, körben burk-ol. A Burg tehát Vár, a Vár tehát Burk, v. Burok. Vagy ha jobban tetszik Burg. Bizony magyar ez.

Quitter-Zittewar (északnémet.) A zivatar-

ból lett!

A zivatar tudniillik Sionya, zí-va, tör, tarol. A Ziva-tör-ből lett a Zittó vár (átdolgozással.) Hát vajjon a Quitter miből lett?

A zivatar tudniillik nem csak házakat hord le és fákat tör ki, hanem követ is.

A Quitter tehát követ tör, kivált ha sír a kő, mikor jön a Sirocco.

Minták a bábéli nyelvzavarodás idejéből.

Juventus, juvenalis=ifjúság.

Juventus helyett — ír és mond a német Jugent-et. Tehát a v-betűt g-vel helyettesíti. Igen ám! Kérdezhetné valaki, hogy hiszen a német ezt nem is a magyar-ból, hanem latinból dolgozza át. Hát persze, csak hogy a latin juvenus meg a magyar jövendő-ből lett ám, mert mi az ifjúság ? A jövendő, (reménye, ivadéka.)

Spital.

Ez tudniillik kórházat, ápoló helyet jelent. De vajjon minő igéből származhatik ez a főnév? Talán spitalen-ből\, Nem! Mert ilyen igéje nincs is a németnek. Hát akkor honnan származik?

Minden kórház tudniillik óv és tápol. Egyszóval Óstápol, vagy Istápol.

Nos, hát az Istápol-ból lett a Spital. A, t és a pe fölcserélése után.

Stik=kist, kis-(ded)-ből, megfordítva, ép úgy mint

a Sehn=a néz-ből,

a Falsch, a csalf-(á)-ből,

a Paitsch, a kor-bács. (Korholó, kergető és bántó szerszám)

Az os-tor üt, s tör, ostrom, ostromol, (rohanva.) Ostrohomból jött a

Sturm!(összedolgozva.) A hamis-ből a hämis, a jegy-zet-ből

Zetl, a jegy-zék-ből a Zech.

Csak a szó utolsó tagját használja fel, mint a latin a tépés-ből csak pes, pedis-t a görög tapod-ból csak a posz, podosz-t.

A Herbst=Az Ősz.

Vájjon mit csinál ? Hát bizony az ősz már csak. Herbaszt (hervaszt.) Innen a latin herba. Az is bizony csak herbadó, hervadó a növény.

A Geselle=Segéd.

Ne is vesződjünk vele valami nagyon sokat. Próbáljuk meg a Segédet egy kissé régebbi magyar szóval írni, így pl. Segéllő. N0s, hát ez a Gesölle. (átdolgozva.)

Az ilyen Geschicht néha bizony (m) Egesik.

Ami a magyarban *Kihűlt*—az lehet a németben Khül.

A kihalt rövidebben Khalt.

Az alkuvár, a kufár, rövidebben Kauf-er, a magyar kofa is csak jó kufár, és nem kauffer.

A Schöpfer. Ős Abater = Ősteremtő

Apa.

Az Ős-ből csinál a német Schö-t, Abaterből pfert. így lesz Schöpferből Schöpfer. (átdolgozva.)

A Typografiaa=bet.ükrovia.
Tübö=bötü, grafo-(i) rovok, v, *irok*. Együttvéve: Betük rovia
(betükrovia) vagy Betü kirakva v. Betük rakija. Hát nem ez a
Typografia?

(Folytatni fogjuk tízszer, százszor!

- Mért nem zavarodott össze a magyar nyelv?

Mert *az* özönvíz tudvalevőleg *a* világ teremtése után
1656-ik évben volt, amikor Noe 600 esztendő volt Mózes
tanu-sága szerint.

Noe pedig Mózes Gen. 9. 28. v. szerint *az* özönvíz után még
350 esztendeig élt.

Tehát azon időben ő még élt, amikor a bábéli nyelvzavar
történt, mely időt a tudósok *az* özönvíz után 1717 esztendőre
tesznek. Ami azonban *nem* egészen helyes, mert Pelogsz ide-
jéig kerek 300 év van hátra. Eszerint *a* bábéli zavar 1991-
ben történt.

Noe azonban, mint Isten választott edénye, ki
mindenkor és mindenben *az* Ur akaratját kereste, alázatos
istenfélő, kegyes és jámbor ember volt. Feltétlen bizonyos
tehát, hogy ő nem akart Isten ellen lázadni, mint azok, akik
egy égiszű tornyot akartak építeni gögjükben, egy
esetleges második vízözön ellen, mert hiszen Noe bírta *az*
Ur ígését, hogy többé víz-özönnel nem fogja eltörölni *a*
világot. S nemcsak bírta, de hitte is feltétlenül.

Ő tehát sem maga, noha élt még, sem az ő kedvenc fia, sem
annak .harmadszilott fia, Madaj. Kit mi is több *más* tudósok
nyomán *a* magyarok ősatyjának tartunk — nem ment el a
Szineár mezejére Bábelt építeni, hanem Ararát lejtőin
csendes, boldog életet folytatott *az* Ur szerelme szerint.
Az ő nyelve tehát nem zavarodott meg, hanem maradt a régi. Az
özönvíz előtti nyelv, melyet mindenki egyformán értett és
beszélt.

Következőleg vele volt fiai Jáfet, Magog és Madaj
unokája nyelve *sem* zavarodott *meg*, hanem szájról-szájra
azon épségben terjedt tovább, amint az az *Édenben* az Ur
ajkáról elhangzott.

Amennyiben pedig egyes családoké megzavarodott
volna is, később újból megigazodtak.

Színmagyar szavak a zsidóban :

Czakali = kacag	Kuman = kémény feketeség
Gamál = gyámot	Nib = nép
Ginza = kincs	Czamah = csomó
Szakkin = csákán	Czambach = csimbók
Kovaah = kovács	Czevekach = civakodó
Eczesz = ékes, okos eszes	Resah = részeg
Lelach = lélek	Nabal = nagybolond
Kisszét = készít (kald)	Czimukah = csemege
Czipera = cifra	Dinerach = gyönyörű
Czippora = szép ara	Szichem = szék, bon, hely
Kevch-el = kevély	Szabbat = szabad
Czabat = csapat	Hagofen = venyige
Zip = szép, ég, ékes mű, Mcny	Éfél, Efela = sötét
Kodes = kegyes	Szevra = szerv
Ces, kesz = szék	Carszé = királyi szék
Charas = káros, gonosztevő	Kabar = kavár, kever
Atár = határ	Sszolah = szállás, megszállt hely
Sziken = szűken, szegény, meg fogyatkozott	Nevalach = nyavalya
Apar = a por	a recz = a rög
Aprah = apró	Czab = szoba
tanach, tenach - tanult tanakodott	Sahol = csahol, ugat
Penéj = fény	Kedvach = kedv, örömmel van

Van még ilyen kétezeren túl melyek bővebb
•magyarázatát helyszűke miatt a jövő füzetben
adjuk:.

Színmagyar szavak a latinban:

Virtus, -tis = vér tusája	(i) metus = imádás
curras, i = gurrós szekér	fortuna = fordunó, forgandó
gavideo = vigadeok	Schola, ae = okosuló hely
titubans tis = tétovázó, tántorgó, részeg	mero nis = mérő véka
láteo, latitum, = látoá tettem	capio = kapok
magma-tis = mag, törköly	vox, cis = szov, szó
(in) col'a (ae) = lakó	corona = körün iv
decus-ris = dícskór	lanqueo = lankadok
semen-is = szem, mag	loculussum = szőlökuttam -
femina = fémmemü, nő	tussedo, nis = - tüsszögés, köhögés
pulver-is = por, vér	fluvius = folyó víz
alaster, is = alázatos, alattomos, gonosz	mcssor ris = metsző, arató
vireo = virulok, zöldlelek	calcar = sarkal-tyu
herba = hervadó fű	veritas = ver, üt az ver, itél az
cultus-ris = kultúz, küldisz	vetitum = vétettem, bűn, tilalom
ripa ae = révpart	fallax, cis = csalfa
Stella ae = csillag	planta ae = ápolandó
Venus, ris = fényerős, erős fényű	cisterna = kis tarna, vízfogó
	curvemen = görbe mű, horog

glacies ei = czillagajég · vacuna = vak nő
 Charitas = szeretés. virgo nis = viragő, szűz
 Olíva = olajfa

Van még ilyen több ezer. (Folytatjuk.)

Szinmagyar szavak franciában:

Idő, ütem = le temps	épít, apít, alapít = páti
gyönyör, édelés = delice	csinos, csönisch = joli (csoni)
körző séta = cours	kémény (kimén) kamin = chemine-
gáz = gas	hős, erős = heros
hervadó fű = herbe	futni, gurulni = courir
egír, megír. = acrir	corso = körző
rombolni = rompre	füst (mely fűmén) = fű mée
elem = element	fúrni = forer
finom, inom, vén bor = vin (ven)	iroda = bureau
(vinum)	disrompre = szit, rombol
finom, fin, fíne = fény	eskola = eccole
érték, való ár = valeur	étvágy =? appetit (táp-éti) eti táp
fáradtság, fáradtig, fűrtig= fatigue	esküvő =.noce = nosz, nász
visszatér, rátér = rentrér	megbocsát, pártóni = pardonná
malom, mola, mühle = moulin	liter, méter, méret = iitre,
metre	
lépés, lábas = la pas	le ir, egi'r = decrir
koldul, mendegélve = mendicat	lépet = .le piel
kocsis, kutscher = cocher	vetni (szermet) =semer
kórház, hospitál, óstapoló hely=	karika, körike = cerceau
opital	rátér = rentrér
arany = aurum, l'or	deszka, palánk = planche
mater, mutter, emöter = la mer	engedő =(en) ceder
Páter, Vater, abater = le per	eredeti = originál (öregin áll) '
édös, é dús = dux, xe	

Van még több ezer. (Folytatjuk.)

Szintizta magyar szavak a görögben.

Barátrosz, barátu = alvetemült	Thüsián poiein = tüzet ápolni,
ember (rossz barát)	tüzet rakni
Deiliazein = gyalázni (djalázni)	Pasgonon, paszganu = buzogány
Diakoré, diakorész = gyakori	Tantoresső, tantoretto = ingadozom
(djakori)	(tántorgok)
Dianosz, dianu = gyanús (djanus).	Hiszoterix, hiszoterikosz = kövér
Eudios, euidu = szélcsend (jó idő)	disznó (derék hizó)
Parankelein = Parancsolni	Helespontos, helespootu = fontos
(parankelni)	hely ez
Beta = Betű	Eszmercteisz, eszmereteitosz =
Enerigé, energiész = erőforrás	esmérctcs
(önerőkija)	Enekenai = énekelni

Van még ilyen több ezer, melynek magyarázatát jövő füzetben)
 adjuk. Itt csak egy-kettőt Ízelítőül.

18

Typografia = betűrás. Typo- és grafó-ból származik. A typo a magyar pötü, bötühől lett szótagcserével. A grafó pedig a **rovok-ból** lett. A kettő együtt = **bötükrovia** vagy betűkrakia = a tipografia.

Demokrata. Démosz demu = nép. kratosz, kratu = hatalom, együttvéve, demokrata — néphatalom. Csakhogy a démosz a temog-ból, vagyis a magyar tömeg-ből származik, a kratosz pedig az akarat-ból mi a leg nagyobb hatalom. Együttvéve: demokrata = tömegakarata.

(Folytatni fogjuk.1

Szintiszta magyar szavakból hogyan lett a német.

<i>Herbst</i> = ősz (ami herbaszt)	<i>Kaufer</i> = kófár, kufár alkuvár
<i>Angst</i> = aggodalom (ami aggaszt)	<i>Kommadó</i> = vezénylő kimondó
<i>Kirche</i> = templom (kírő hely)	<i>Artikel</i> = értékelt cikk, vagy cím,
<i>Freund</i> = barát (főörüendőm)	^{1a2}
<i>Feind</i> = ellenség (főüendőm, fő- üldözőm)	<i>Zauberei</i> = csáberő
<i>Zimmer</i> = szoba (szabat, kimért hely)	<i>Knabe</i> => fiu, bő kana! kan a, bő, a Knabe
<i>Apoteche</i> = ápolóhely (ápolyték hely)	<i>Gesicht</i> == történet, ami egcsik, megesik

Van még ilyen több ezer, melyeknek magyarzatát és származását a jövő füzetben adjuk. Itt csak egy-kettőt ízeletőül. Például: *Gewehr* — fegyver fenyitő és verő szerszám, vagyis fegy-ver, vagy fegyvelmező és verő szerszám, azaz fegy-ver. A német a fe-szótagot elhagyja és lesz belőle csak gwer, vagy Gewer, ami tudni illik eg ver, megver.

Frühling— tavasz. A tavasz virul, tehát virul-at, virul-ból lett a frühl, az at-ból, az ing-képző.

Gebiet = környék. A német a magyar vidék szóból formált a gebielct.

Kétfelé vágván a szól, a hátulját elő, az elejét há tra teszi igy- ke-víd, vagy ge-bit.

(Folytatni fogjuk.)

Isten a világot m a g y a r u l teremtette.

Mózes I. k. 2. szak. 10. verse szerint: Folyó viz jó vala pedig ki az Édenből a kert megöntözésére és onnan elágazik.

Négy fő ágra szakad vala.

11. Az első neve Piz-hon. Ez az, mely megkerüli az Evilach egész földjét, ahol az arany terem a Bdeliom és az Ónix drágakő stb.

13. A második folyóvíz neve a G i-hon, ez az, mely megkerüli a Kuss földjét.

14. A harmadik folyó viz neve a Hiddekel, ez az, mely Asszíría hosszában foly. A negyedik pedig az Eufrates.

Es vevé az Isten az embert és helyhezé őt az Éden kertjébe, hogy mivelje és öntözze azt.

Így szól maga a betűszerinti írás, melyből az Éden any-nyira magyarul van, hogy talán nem is szükséges bővebben magyarázni, hogy az az Édesség, az édes boldogság helye, egy-szóval Édhon vagy Éden. Ennek a megöntözésére az Ur négy folyót adott, amelyek közül az első a Piz-hon. A piz-nek a hona vagy a folyója, mert onnan jó, ahol az arany és a drágakő terem.

(Erről azonban másutt bővebben szólnunk.)' A második folyó a Gihon. Mondjuk ki talán egy kissé zalaiasabban vagy éppen göcsejiesen így: Gyú-hon vagyis a jövő hona, mely Gihon az Ararát hegy déli lejtőjén ered, a Kaspri tengerhez átjáró hegyi kapunál, ahol a hajdani Pártosország a makarói (magyarok) országa vala Egbatana világhírű csoda városával, melyet csakis azért nem irtam magyar helyesírással Égibötanya városának, nehogy elfogultsággal vádolhasson meg valaki.

Mintha csak már az Éden kertben megakarta volna mondani az Ur és talán meg is mondta, de nem jegyezték fel, hogy onnan az Ararát felől fog lenni a jövő hona = a Gihon.

Akár úgy érte, hogy a vízözön után ott kezdődik a második Ádámmal — Noeival a világ, akár úgy, hogy ott lesz a ti — vagyis a magyarok jövő hazája.

(Tudvalevő dolog, hogy ott a Pártusok másfél ezer évig laktak.)

Hát nincs ez tisztán és világosan magyarul mondva ?

A harmadik folyó, írja Mózes, a Hiddekel (a mostani Tigris).

De itt álljunk meg egy pillanatra. Nem mi, hanem Mózes írja, hogy a harmadik folyó a Hiddekel (mely történelmi idők előtt Diglit, Tiker, Tikresnek is neveztetett), még pedig az ő alsó folyásában neveztetik Hiddekel-nek, ahol a Gihonnal egyesül.

Tükrösnek az ő gyönyörű tiszta vize után nevezte azt a pártusok népe. -

Hiddekelnek mért nevezte Mózes, talán ő maga se tudja, különben megírta volna.

Én sem tudom egész bizonyosan. De ha eszembe jut, hogy a kert közepén a jó és gonosz tudás és az élet fája körül hiddegél az ördög Évát (sőt mint a néprege tartja, meg is mutatta szüzi bájait az ő teljes fenségében a Hiddekel folyó Tükrös vizében, hogy mintegy saját szépsége által ejtse őt törbe) — akkor azt hiszem, nincs is szükségünk mózesi magyarázatra, hogy a Hiddekel = hiddegél.

Hiszen akkor ez úgyis tisztára magyarul van.
A negyedik folyó neve az Eufrates. De már ezzel aligha meg nem gyúlik egy kissé a bajunk, annyira magyartalanul hangzik az első pillanatra. De mihelyt megtudjuk, hogy ez a folyó nagyon is bő sőt jó forratos (forrású) viz, látni fogjuk, hogy tisztára magyar folyó ez is.
A Tigris és az Eufrates közt elterülő földet máig is még Mezopotámiának nevezi a tudós világ, amely bizony veszedelmesen görögül hangzik. Levén Mezzo = közép; potamosz = folyó. Mezzopotámia = vízközt = két folyó köze jelent szorul szóra. Ez tagadhatatlan.

Tudva azonban azt, hogy a patak csörgedez, a kis folyó futamoz, a nagyfolyó folyamatoz. A potamosz tehát nem egyéb, mint a magyar futamoz. A mezzo pedig, noha középet jelent, kivált két víz között, — nohát azért ez sem eredeti görög szó, mert az első tejjel mézze-folyó (futamozó potamosz) Kánaán, a Tigris és az Eufrates között volt és nem Palesztinában.

Amint a mézzé futamos-bó\ lett a mezzopotamos, úgy lett a Jó forratosból is görög selypitéssel az Eufrates.

Bizony magyarrá teremtett Isten már az Édenben is minden betűt.

Hogy az Evilach Évilat földjét ne is kérjük számon, mely észak keletet jelent é = éj-; vilat = kelet, é-vilat = északkelet. Levén innen a paradicsom délnyugatra.

Az apa, az atya. Mózes I. 21. sz. versében ez áll:

Abimelek és Pikol az ő hadvezére megszólíták Ábrahámot, mondván :

„Az Isten van veled mindenben, amit cselekszel” stb. E helyütt fordul elő legelőször a magyar apa szó, mert Abi-melek szítya khíteus király. Aba-kir Apa-királyt (pátriárkát) jelent.

Lévén a zsidóban melek=király.

Nem szükséges azonban nekünk segítségül kérni a zsidó király szavat, mert Abi-melek tisztán magyarul van : meleg, (szerető) Apát jelent. Az apa legrégebbi írott alakja : Abi, Aba, mely Api, apát jelent, v. i. Atyát, á-dó-t, adá-t jelent, aki az életet adja. (Ugy a mennybes, mint itt a földön.)

Lévén az Isten Ős-ten, Üs-ten, sőt Ős-ter, Ūs-ter, a perzsáknál máig is Is-tár.

E minta szerint a teremtő atya : Aba-ter, Apa-ter. Ki az

közülünk, aki azonnal észre nem veszi, hogy meg van a görög Pa-tér, a latin *Páter*, a német *Va-ter* születési bizonyítványa? Sőt az Ősteremtő Apá-ban, az *Ősabater-ben* benne van a német *Schöpfer* is, csuqán egy kis idomitással, simítással fűszerezve.

Az Ős-ből *Schö-t* csinál, a kemény *ter-ből fert*, mely eleintén így festett kétségtelenül: *Schöbter*, az *Ősabater* helyett.

Az anya, az ama, a mama, az emő.

Ugyan úgy származott, mint az apa és az atya. Isten a teremtő Atya, aki az életet adja, Az anya pedig tereintő *anya(g)*, persze az Isten nevében. Nő(I)sten=nőstény.

Teremtő v. i. Teremő anya tehát ama-ter, emő-ter.

Meg van tehát a görög *mé-ter*, a latin ma-ter, a német mu-ter is egyszersmind, mely teremtő anyát jelent. Nagyon természetes, hogy magyarul. Évezredek kölcsönhasználat óta már görögül, latinul és németül is.

És vajjon miért nem teszi ki a magyar is a *teremtő ter* szócskát, sem az *apa-ná]*, sem az anyánál ? Mert anélkül is ugyanazt jelenti ; fényes bizonyítványul szolgálván az ő csalhatatlan *eredetisége* mellett.

De, hogy szembeszökőbb bizonytságot is nyújtsunk; a magyar parasztfíú nem is tudja másként mondani az apját és az anyját, mint csak így : Ics-apám, Ics-anyám, amely édes vagy édonős apát, édonős anyát jelent.

A ter-apa, ter-anya helyett a des-apa és *des-* anya kifejezés *Eden-i* bizonytságot szolgáltat.

A föld anyánál azonban már oda teszi a-ter szótagot: ter-ama, a ter-emő, a termő föld. Ter-apa, a terápia a jó *terep* = a meleg föld.

Nem lesz érdektelen e helyütt még megjegyezni, hogy a világteremtő és menydörgő Jupi-ter sem más, mint Jó teremtő apa=Jó-api-ter=Jupiter.

A tüz.

Az ősmagyarokat máig is *tüz-imádóknak* tartja a tudós világ, noha ők csak *tiiz-tisztelők*. voltak, hogy ne mondjam, *tiiz-tüszteők* voltak.

* Nem voltak tüzimádók. Még a *Nap-ot* sem imádták, noha mint a földre alááradt minden jó Szülő-jét, nagyon jó Apát (naap-ot), nagyon is szerették, de csak vallásos tüz-teettel, mit a magyar szó is fényesen igazol.

Az ősmagyarok a napot csak mint *Isten Sze m-ét* (Oculus Béli) tekintették. Innét a német Sonne, a zsidó Semmes, Sammas. A nap számára rendelt *cultust*, (vagy ha jobban tetszik kultiszteletet --- *küldisz*) mint a magyarok külön *Istene* iránt való hódolatot mutatták be, akinek a legdrágábbat, a legértékesebbet, a legszerettebbet, a *fehér lovat* áldozták fel.

A magyar *tűz* szavunk egyetlen a világon az ő eredetisé-' gében, mely *tűz és süt* egyszersmind, ép úgy, mint a szív, mely *szív* és *v'sz* egyszersmind (t. i. vért).

A régi magyarok háromféle tüzet ismertek :

1. az égi-tüzet (a villámban),
2. a földi-tüzet (a tűzhányóban és a fában),
3. az állati emésztő-tüzet, mely melegével táplálja a testet. (A növényi tüzet a borban és a szeszben is ide sorolták.)

A földi tüzet *égés-nek*, vagy *ígis-nek* hívták, amiből aztán a latin *ignis* is származott, egy kis toldalékkal.

A mesterségesen nyert földi tüzet vagy kőből csiholták, vagy fából dörzsölés által hozták létre egy acélfuróra tekert madzagot jobbra-balra addig rángatva, míg a fa tüzet fogott. Ezt *fa-erejű* tűznek nevezték, melynek külön szertartása volt.

A latin *ignis* után, azt hiszem, megtaláljuk a magyar fa-tűzben a német *Fauer-t* is. Szép magyar szó ez, ha a németek nem *is* szívesen hiszik. Mert *faerejű* tüzet jelent a *Fauer*.

A latinok Apollót tartották a Nap istenének, amelynek ápoló, sőt tápoló fogalmát egyenesen a magyarból kölcsönöz-ték, levén a Nap, nagyon jó apa (Naap); minden jó Szülője, Hőszülő, Hévszülő=Hészüle, melyből aztán a görög *Héliosz*, vagy Héliosz származott.

A Nap, mikor reggel fel-vir-rad (pir-adat-kor) keleten (vilat-on), *oszt*-ja a sugarat.

Délben, mikor legizzóbban tűz, süt, akkor *dűl* a sugara (meredélyesen, v. *i. meridies-en*). meredek

Este pedig, fokról-fokra esve, *Weszt-i* a sugarat, míg le nem nyugszik, hogy ne mondjam nox-ik.

E nyugvást pedig Napmentének nevezzük. E *Napment Szüli* az (N) *Abent-et*. A Nap este, ejte, tehát szüli az *Éj-t* v. *i. az Éjszakát*.

A napnak ezen *Sétája* szüli a latin *Aetas-i*, a görög *Étüs-t*, a német *Jáhr-t*, t. *i.*, hogy a Séta nem más, mint *Jáhrat*. A 365 nap egy egész *Év Jáhre-t*

Ezért *is* a magyar Idő a görögben *Eidon*, a latinban *Diő*, a németben *Ze-id* (Ceit). (Az *idő* mindegyikből kiérezhető.)

A legnagyobb tüztisztelet hazájában a napot **Ra** Isten gyanánt imádták, Egyiptomban, akit egy önfarkát csókoló **gyik-ban** (sárkánykigyóban), mint **kör-ben** személyesítették meg.

Ez a **Ra-gyik** bizony egészen magyarul **ragyog**.

Sőt a Ra fia a **Si**, kivált többesszámban Sik-Ra, bizony még magyarabbul **szikrázik**, levén a nap fia Sugár és a szikra Radaman tus, Ra diog=Ragyog.

A Ra egyiptomi Napisten az egyiptomi néphit szerint az ő **Sut** isteni feleségével folyton harcban áll és valahányszor elejti Sut a Ra-t, akkor áll be a **Sut-ejt**, a magyar **sötét**.

Vagyis a Ra és a Sut örök harca a **világosság és a sötétség**. így lesz a Sötén-ből a Sátán, v. i. a sötétség fejedelme az Ördög, hogy a német **Schatten-ről**, az árnyékról csak ne is szóljak.

Hát nincs ez mind magyarul ?

Maga az Isten a legfényesebb világosság, mint örök **Élő tűz** tiszteltetett (tüzteetett). Az Isten, mint Osteremő röviden **Ős-ten Ūs-ten**. Azonban nemcsak Ūs-ten, hanem Ū-sten is, v. i. **Ū-szent** is, sőt Szen-tűz is. Nincs a világon még egy nyelv, mely magában az Isten nevében kifejezné azt is, hogy ő **szent**, sőt hogy ő Szent Tűz, v. i. Örök Világosság.. Az **Ur**, mint az Örök Világosság (vilát-osság) a zsidó **Ohr**, a görög Uranos, a latin Or-tus, a német Ur-sckprung, az örök eredetben birja létét. . ■

Innen az **Ur**, a görög **Kor-ios**, a latin **Her-os** (dominus), a német **Herr-ben** csaknem egyforma töből fakad. Főleg ha a magyar ősidők népregéit csak egy kissé értékeljük is, akkor nagyon valószínű, hogy a magyar **Ur** ezelőtt négy- ötezer évvel valósággal **Hur** gyanánt hangzott.

Az alább kifejtendő érvek bizonyossága szerint lévén az Ur **Örök világosság**, a **Hur** pedig = a **Zeng-éssel** E kettő együttvéve ez egy szóba : **Hur**, a világ legszebb, legragyogóbb értelmét adja, a **Zengő Fényt**.

Ennél gyönyörűbb ódát, hősköteményt három betűvel kifejezve, nincs több oly nyelv a világon, mely erre képes lenne.

Tekintve pedig azt, hogy a teremtés történetében . csak-nem minden főbb mozzanat három betűből áll, mint a kör, rög, fény, tűz, víz, árny, tér, vér, szem, fej, kar, sziv, bél, szájsztb.tekintve mondom, hogy csaknem minden főbb mozza-n a t három betűből áll, csak maga az Ur, a szt. háromság állt

volna kivált kezdetben, két betüből, az szinte csaknem lehetetlen, főleg akkor, ha már az Ur a teremtés első napján szinte bemondja a szentháromság élő fogalmát ? !

Mózes I. K. I. sz. 1. v. Kezdetben teremté Isten az eget (Atya);

2. A föld pedig kietlen és pusztá vala a mélység színén és Isten lelke lebegett a vizek felett (Szent lélek).

I. Gen. 3. szak. 21. v. És csinált az Úristen Ádámnak és az őfeleségének bőrruhákat és felöltözteté őket (Mégváltó Fia). Tüzzről levén szó, szinte bámulatos, hogy a hetedik Kain iva-dék nevében már benne van Tűz, a Villám, = Tu-balkain.

Nem hiába őt tartják a vas és a rézedények atyamesterének, feltalálójának, de a szent írás is egyenesen e mellett szól. Gen. I. IV 22. Csilla(g) pedig szüle Tubalkaint, mindenféle vas és rézedények kovácsolóját.

Feltétlenül kellett tehát neki már nagyerejű tüzet is szítani tudni, nem hiába Tűz-Vulkán, Villám a neve.

Tubalkainnak vagy TűzVulkánnak csaknem egyidejű kortársa a bibliában Matuzálem, ki az eredeti zsidó szöveg szerint = Ma-Tűz Éla gyanánt íratik.

Hisz ez is tisztára magyarul van. Annyit tesz betű szerint, hogy Ö má tűzzel Él. Micsoda tűzzel ? (Borral, szesszel)

Noe nem ismervén a bor erejét stb. — — Mátúzéla pedig Noenak öregapja volt csaknem bizonyos, hogy ő találta fel a bor tüzei ő erejét (a növényi szent tüzet, a szeszt).

Prometheust a görög-latin hitrege azzal gyanúsítja meg, hogy ő az égből lopott tüzet, ami persze csak hitregebeli mese.

Prometheusról beszélnek a görögök és latinok is, de egyik sem tudja, hogy ki volt és mikor él. Megmondom én.

Prometheus nem is Prometheus. Pürö-métős vagyis **TŰZ**-tisztelő, levén az imádás = imétus :- métus = a tűz-emő vagyis tűz- szító.

Prometheus tehát egyenesen Tűzszítót, Tűz Teót, Pir-imádót, tűztisztelőt, tűzélvezőt jelent. Alapos gyanuokom van rá, hogy Prometheus nem más, mint Matüz-Éla, vagy ha jobban tetszik Má tűzzel él Ö. (Tudni illik Borlűzzel.) Levén pedig a szőlő napsugár hevin érő tehát égi tűz gyanánt vétetett, így lopott tehát Prometheus tüzet az égből, mint ahogy Má-tűz élő, Pirométűz, Prometheus egy és ugyanaz. Má tűz Éla fia pedig már nemcsak tűzzél él — hanem már Lám-ég is, hogy ne mondjam lánggal ég, vagyis csaknem mindig részeg.

Lámek ugyan zsidóul szegényt jelent, de hiszen eléggé érthető, mert aki mindig iszik, abizony eléggé szegény. A tüzet a magyar gyújtja, az ősmagyar gyuntja. Gyuntani perzsa dzünten (zünden) hát nem egy közös gyökből származik?

A tűznek a nyelve, az ő lángja, mely nyaldossa a fát, vagy szenet, amit megemészt. Ki az, aki észre nem veszi, hogy a nyelv és a láng (*Iingva*, lángve), mely nyaldos és nyeldes — nem egy közös gyökből származnak? Sőt a láng-ból származik a lati *lingva* lángve, sőt a német *Zungve* => *Zunge* is, mely nagyon közel jár a züнден, tűzláng- és tűznyelvhez is.

Nem lesz talán érdektelen, ha a pogány Égi tűz után megemlíjtük a kereszténység Égi tüzeit is: Krisztust, aki az apostolok idejében divó pártus nyelven /[^]/-tüznek hivatott, miből avatatlan görög fordítók Ihtüsz-t, Halat csináltak. Aminek folytán nem kis zavarban van máig is a keresztény lithurgia, mert a halnak ugyancsak semmi köze sincs sem a föltámadáshoz, sem az örök világossághoz. A magyar Igi-(Égi-) tűz azonban mindezt gyönyörűen fejezi ki.

A szent ostyán levő **IHS** azonban minden félreértés dacára csaknem betűről betűre hiven fejezi ki az Igi-(Égi-)tűz

jelét; levén az I betű az Igi (égi) szó hű jelképe, a H betű felső része egy nyitott U betű, a felette levő kereszt egy T betű, az S pedig könnyen olvasható sz- vagy z-nek, tehát a TUS (ejtsd: tusz) 4-5 ezer éves alakja a tűznek, együttvéve Igi-tűz. Mintha csak szánt szándékkal akarta volna az édes Ur Jézus megszentelni az ő szeretetével a régi ősmagyar áldozati tüzet, mert a magyarnak is volt Igi tüze 4—5 ezer éven át.

Az Égi tüzről levén szó, Ján. ev, 16. szak. 33. vers: E világon nyomorúságtok lészen, de bízzatok: én meggyőztem a világot¹ (v. i. én Győző vagyok) Jézus szent nevében a Győző sehogy sincs benne, noha a francia Zsezű-nek, az olasz Gesu-t Dzsezu-nak ejti.

De az Ur szava kulcsával olvasva tisztára Győző a Jezu. Tehát csak magyarul Győző a Jézus.

Hogy a Kristhos micsoda? Egyszerűen a Kereszt-hőse, a Kör-öszt-hős, mely a királyt is, a felkentet is (oszt, ont, öszt, önt) sőt a-hőst is és a Győzőt is magában foglalja. Levén a Kyros = király vagy régimód csak kir-á.

Dicsértessék tehát a Győző s Köröszt-hős! Mindörökre Amen! Amen « A (szerint) men (jen,) mint ahogy hisszük.

Caphenát Phaneak.

Ez volt József egyiptomi nyelven való hivatalos neve. Ez tehát nem is zsidóul hangzik, hanem egyiptus-ul. Vajon mit jelenthet ? Lássuk csak.

Mózes 1., 41. szakasz, 34. vers. -

34. Cselekedje azt a Faraó, rendeljen *tisztartókat* az országnak és szedjen ötödöt Egyiptom földén a *hét bő esztendőben*.

37. És tetszék a beszéd Faraónak, stb. 40. Te légy az én házamon *főgonddviselő*. 45. És nevezé Faraó József nevét: *Caphenát Phaneak-nak*. Faraó tehát a *gabonák* ügyében tisztartókat nevez ki ország szerte.

És úgy látszik, Józsefet nemcsak e tisztartók *főnökévé*, hanem egész haza főgonddviselőjévé tett, vagyis alkirálylyá.

Gabona-ról lévén szó és *főnökökről* nem is szükség tovább a fenti szavak miatt az ember fejét törni: hiszen József a Capenach Phaenak: *Gabonák Főnöke*. sőt a gabona tisztartók főnöke.

A zsidó írás és az egyiptusi szó ejtését figyelembe véve ez ezennel ki is tűnik.

Odulam-Magpela.

Móz. 23. sz. 17.

És Iőn (kitteus) Efronnak Makpelában levő mezeje, mely a Mamre ellenében van, a benne levő barlanggal Ábrahámnak birtoka.

19. Azután eltemeté Ábrahám az ő feleségét Sárát Makpela mezejének barlangjába.

E *Makpela* nevű barlang, mely *Odulám-nak* is neveztetet valami nagyon tágas, valószínűleg *több* mellék-üreggel bíró barlang volt. E Makpela neve után *Magféle* barlangnak is nevezék azt a szittyák, a kitteus *két* fia, mert *magtár-nak* is használtatott.

Nevezték továbbá *Odulám-nak* is, mert nemcsak magtár, hanem *istálló* is vala. Ól.

Sőt nemcsak istálló, hanem mint látjuk, temetőhely is volt, ahova Ábrahám eltemette Sárát, tehát *holt óló*.

Mielőtt azonban megneveznők e barlang *roppant nagy történelmi* fontosságát, előre kell bocsátanunk valamit.

Azt, hogy mikor *Jákob* elaludt és látta a létrán fel-alá

járó angyalokat, a feje alatt lévő követ elnevezte Bét-Él-nek, vagyis Isten (Él) házá-nak (Bet-)nek.

A zsidó tehát a házat Bet-nek mondja, a szittya Véd-nek, sőt Védő-nek, hogy ne mondja Fedő-nek, vagyis olyan épületnek, amelynek már fedele is van. Mert az ól is védő hely, de ól nem mindig fedeles, hanem gyakrabban sziklába, földbe vájt üreg. Mint itt is az Ódulom, vagy Ódulam barlang.

Próbáljuk csak az Ólt, Véd -del helyettesíteni, lesz belőle Véd-ulam barlang, vagy ha jobban tetszik, mert ugyanaz Védelem barlangnak. Mihelyt ennyit tudunk, akkor már az Odulám-ot is tudjuk, hogy az Ó-talom vagy Oltalom nevű barlang.

Bet-Él zsidóul Isten-háza, szittyaúl Védhely sőt betű szerint Élő betű, Első, Elő-betű, amely be fog telni Bet-Él-Hon-ban, azaz Betlehemben.

Odulam pedig, mely Betlehemhez közel, fekszik egyszersmind az az a hely, ahol Jézus Krisztus született.

Íme az Ótalam, ahol Jézus Krisztus Védelmet kap Betlehemben. Tudva azt, hogy a Zsidó B-betű, ha nincs benne egy pont, akkor V-nek hangzik: ki meri mondani, hogy Betlehetemet szittyajászok, kiknek az előbbi birtokuk volt 1500 évvel nem a Védhelyem-nek, vagy Véd-lehem-nek nevezték? Levén a lehem zsidóul kenyér, szittyaúl élehem, azaz élelem, ki az, aki azonnal észre nem veszi, hogy itt nemcsak magtárról, hanem éléstárról van szó.

Tudva pedig azt, hogy Krisztus az ő testét az egész világ eledelévé, élő-kenyerévé szánta, elképzelhető-e klasszikusabb születés hely az Élő kenyérnek, mint az, hogy ő Magtárban, Magteli (Makpala) magtárban születik.

2. De Odulam nemcsak magtár volt, hanem temető is, a holtak ódulama, oltalma képzelhető-e Krisztusnak az örök élet kutforrásának klasszikusabb születéshely mintha, az a halál birodalmában, a temetőben születik? .

3. Mort Odulam barlang nemcsak temető hanem istálló is volt. Egész csordák fértek el benne a vihar elől való oltatom-ra képzelhető-e Krisztusnak klasszikusabb születési hely, a világ királyának, mint az, amely a legszegényebb istállóban kínálkozott És végre mért születik Jézus Jászolban nemcsak mert a jászol is az eledelek tárháza, de főleg azért, mert ez a barlang Efron-nevű szittya-Jász-Óla azaz: jászola volt. Haladásul, jutalmul azért, mert Kiteus Efron (Rona) ingyen akarta a barlangot odaadni Ábrahámnak, ugyan ezen Rona ivadéka később Dávidnak ingyen akarta odaadni a telket Jeruzsálemi templom számára.

Hát nincs ez mind betűről-betűre magyarul avagy ami teljesen egyre megy szittyául? Próbálja tagadni aki meri. De most jön az igazi világcsuda.

Írva van ugyanis, hogy a megszületett Isteni gyermek jászola előtt ahol ő feküdt pólýába takargatva, ökör és szamár állott, reája lehelvén, mintha mondani akarnának valamit.

Mit tesz szíttjául a bika, az ökör, szóval a szarvas marha? Bakar=Bökör. Bökő, Bő-kör, levén az ő szarva a hatalom jelképes koronája, minthogy a Bika a vízözön előtt mintegy az állatok királya koronás királya volt, az Ökör is, melynek szintén olyan nagy szarvai vannak koronás állat számba ment. Fő, hogyha tudjuk, hogy a szíttjában Kür kör, Kira Királyt jelent.

Most már tessék elképzelni a kis yerusra egy koronás állatot rá lehelni, aki szótlánul is beszél, azt mondja e hangtalan lehellettel Ő (tudniillik Jézus) Kör Ő Kira! Az az Király! És ezt egy ökör mondja, aki beszélni sem tud. Mégis mondja. A beszélő emberek pedig nem akarták őt megérteni, sőt akkor sem, amikor a csudáit látták. • Hát nem Isteni gúny ez?

De hát had halljuk az Ar Odulám barlangban mit mond a Szamár?

A szamár a mai magyar nyelvben némelyek szerint azt jelenti szomorú, állat, buta, mások szerint Szó-már, azaz szólj már! hisz olyan okosnak, bölcsnek látszol, csak szólnod kellene.

A zsidóban szamár annyit tesz ijesztő, borzas, csúnya mint ige: megsemmisíteni, tönkre tenni. A régi szittyában Szam-mas, Szem-mes: a Nap, Oculus Béli Isten szeme, égi világosság.

De a szam, szom, vagy szöm is ugyanazt teszi. Most már, ha egy kissé palócosan, vagy göcseiesen próbáljuk kimondani Szamár-t, így Szamaur, vagy Szom-our, és azt elképzeljük amint lehel a kis Jézusra; az akkor azt mondja: Íme az égi világosság-ura, a Nap, az ő ott az égi fény ura, vagyis Égi tűz. Aminek tudniillik Jézus nevezte magát mikor így szólt: „Én vagyok a világ világossága” stb.

S íme egy közönséges szamár, egyszerű megjelenésével, hangtalan lehelletével a jászol előtt állva, mit mond! A buta, borzas állat! . . . Lefőzi a világ összes bölcsseit, akik beszélnek és ne tudják, hogy aki az Odulám-barlangban születik, a betlehemi jászolban, az a mennyei világosság Ura.

Hát nem Isteni csoda ez? Melyet a magyar nyelv kulcsa nélkül soha megfejteni nem lehetett volna.

De mert Krisztus idejében a régi szittyá pártus nyelv

nemcsak a Tanais mellett, de Kappodoczeában, Szamáriában Palesztinában, Baktriában a Gangesig és Sába-tól le Arábiáig el volt terjedve, sőt mert Krisztus maga is szeretett Arameus nyelven beszélni, mely nyelv 80 százalékban az özönvíz .előtti **szittyia elemekből áll**, bátran megérthették volna ez Isteni képes beszédet az ökör és a számár pusztája jelenlétéből, a zsidók is meg az aramiták is... mert hiszen a szittyia mágusok meg is értették, eljövén kutatni a csillagfény után az örök Égi tűznek ezzel a pogány szent tűz be is hódolt az **Égi szent tűz-nek**, az Igitusz-nak. <

Abimelek (Abükira) Gérár (Győrár) királya.

Nem is szükség valami nagy nyelvtudósnak lenni, hogy az ember azonnal meglássa, hogy abi-melek **gérari** király, tulajdonképpen nem más, mint Noe patriarcha után az első **történelmileg** is megállapítható szittyia király, aki egyszersmint **Mágus** is. Mint alább látni fogjuk, a **Magasságos Isten főpapja**.

Zsidóul a király=Melek. Abi Melek tehát Abi királyt jelent. A régi Amerous, az az Jász, vagy ami teljesen egy filiszteus, azaz szittyia nyelven ez Apa-királyt jelent. Kissé pártusos, azaz Bársileus nyelven Abo Kira-t jelent, ami különben is egyre megy.

Mert a zsidó **melech**, királyt jelentő szó is elég magyarul hangzik: **meleg**, szerető' Atyát, azaz Patriarchát, Atya királyt jelent. De hát adjuk át a szót Mózesnek, hadd beszéljen ő.

Genezis I. K. XII. szak. 1. vers.

És monda az Ur Ábrahámnak : „Eredj ki a te földedből a te atyádnak házából a földre, melyet én mutatok neked.”

4. És kimene, amint az Ur mondotta vala néki. És Lót kiméne övele.

Ábrahám pedig 75 éves vala, mikor kiméne Háránból (2023-ban világ teremtése után).

Elindulának, hogy Kánaán földjére menjenek és el is jutának Kánaán földjére (6. vers). Átalmene Ábrám e földön Szikhem (Székem). városáig, Mohre tölgyeséig. Akkor Kana-neusok valának azon a földön. (XIV. szak. 13. vers.) -

És lakozék az Emoreus (Íjász) Mamrének Eskol attyja fiának tölgyesében, kik Ábrám szövetségesei valának.

18. vers. Melchisedek pedig Salem királya (azaz az igazság és a béke királya, vagyis főpapja, mint azt szent Pál a zsidókhoz írt levelében értelmezi) **kenyeret és bort hozza, ő** pedig

a Magasságos Isten főpapja (Mágus) vala és megáldá őt és mondá : Áldott legyen Ábrám a magasságos Istentől ég és föld teremtőjétől és tizedet ada neki mindenből (Ábrám).

Mielőtt azonban tovább mennénk, szegezzük le Melchizedek titokzatos személyiségét, kiről nem csak Dávid király, de még szt. Pál apostol sem tud többet, mint csak annyit, hogy Salem (nem Jerusale), vagyis az Igazság és a Béke királya, a magasságos Isten főpapja, aki örökké való, apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való, aki tudniillik nagyobb Ábrahámnál (az Isten prófétájánál), mert a nagyobb áldja meg a kisebbet (zsidók, lev. 7. 13. vers). Mert akiről ezek mondatnak, az más nemzetségből származott (mint Ábrám), amelyből senki sem szolgált az oltárnál (mint a Levi nemzetsége).

Melchisedek tehát ha nem maga Abi melech (amit azonban én határozottan állítok), akkor annak első rendű Mágus fő papja, a magasságos Isten főpapja volt.

De még ezzel sem tudunk sokkal többet, mint szent Dávid és szent Pál.

Mihelyt azonban hozzátesszük azt a felvilágosítást azt a felvilágosítást is, hogy Ábrám pedig tizedet ada Melchizedek-nek, akkor azonnal rá fogunk jönni, hogy itt Mózes egy szittyia szót akár szándékosan, akár véletlenül sajtóhibával ír le, mert hogy ő Melech-et Melch-nek írja, ez a zsidóban mindegy lehet, de a szittyában, v. i. a magyarban nem mindegy, mert a Melech-tizedek és Melchizedek között óriási nagy különbség van, noha csak egy betű hiányzik is e szóból.

Nézzük tehát mit jelent Melech-tizedek visszarul olvasva (szittyia nyelven, egy kissé palóczosan): kedeselelem! íme tehát Melech tizedek nevében benne van az Isten szava, hogy a feláldozott kenyér a Magasságos Isten kegyes étele. A bor pedig kegyes italom. Nem lévén a zsidó nyelvben Mózes idejében még magánhangzó, ezen egy szóban benne foglaltatik kegyes ételem és italom is. Ép úgy, mint az Odulam barlangnál is ; Vodulam és Védelem egyként olvasható. Ha pedig ez áll, akkor csalhatatlanul bizonyos, hogy Abi melech és Melchisedek egy és ugyanazon személy, amit még jobban megerősít azon körülmény, hogy Genesis 21. szak. 24. verse szerint Ábrám is megáldja Melech Tizedeket később.

Abimelek (Abukir) szittyia király, tehát a világ első történelmi Atya királya (Pátriárkája) Noe után és ez Szittyia, azaz magyar volt, sőt a nevében az Isten is magyar kijelentést tesz :
Ittelem a kenyér

Kegyes

^x Italom a bor

a: család .

Magyar-embernek a családja az ő szeme fénye, az ő csil-lagja, az ő menyországa.. Nem csak most, de kivált 4—5000 éve különösen, ugyanmilyira, hogy ezt a magyar szókinccsből csaknem az Edenig vissza lehet vinni.

Hogy a magyar családot négyezer évvel ezelőtt egyenesen **csillagnak, élő fénynek, menyői fénynek** nevezték, az az alábbi példák után szótári pontossággal igazolható :

Világ teremtése után, 1991-ben volt a bábeli zavar, az akkor keletkezett új nyelvek, mint az indogermán, a sémi és az összes iráni nyelvek is mind az özönvizelőtti szittyai szavakból formáltak és csavarták össze szavaikat. Ime :

1. Latinul

Görögül A Család=Familia. Németül

Franciául Mi tehát a família ? És miből lett ?

Familia=Fan-ilia. Fan=Fén, fény, llia=élő. Együttvéve: Fam-ilia, Fén-élő, azaz Fen-élő=Élő fény. Miután az indogermán a jelzőt hátul teszi.

2. Ugyanígy alakult a Familiából=Fanmenia. Mi ez a Fan-menia? Fény-menyői, vagyis Fény-/menyei=Mennyői fény, olaszul a leány már: fancilla(g), a fiú fancillo(g), mert az olaszok keverültek partus szittyákkal és sábai, szavar magyarokkal.

3. Mi a **csillag**? Régi írással tsillag, sőt tsellag!

Ebből lett a latin **Stella** betű cserével, sőt a német Ster-n

és a perzsa **Istár** iz. .

Az én család-om" tehát **tsellád-om**, v. i. csillagom, sőt csalárd-om is, mely név csak a Perzsia mellékéről jött népeknél divik, akik Baktriából jöttek eleinkkel, ahol a **csillag Istár** volt, a család a csalárd lett. (Hogy a magyar **menyecskéről**, napamról, menyemről ne is szóljak e helyütt.)

A **cseléd** is **család-hoz** tartozó, de persze ő már cselleg-ni, lustálkodni szokott.

.....

AZ
UR SZAVA
(VAGYIS A PARADICSOMI KINYILATROZTATÁS NYELVE)
MAGYAR VOLT

NÉGYEZER ÉVES ÍROTT, HAT-
EZER ÉVES MAGYAR SZÓKIN-
CSEK ALAPJÁN, SZÓTÁRI PON-
TOSSÁGGAL BIZONYITJA BE:

MARKOS GYULA

2-3. füzet.

BUDAPEST, 1919
URANIA KÖNYVNYOMDA, VII., DOHÁNY-UTCA 10

Előszó.

A „*mi népünk*”- sajtója volt szíves" az „Ur Szava" I." füzetét teljesen: agyonhallgatni. De ez nem baj! Mert a mi drága jó. törzspublikumunk azért megértett-és 6047 előfizetéssel honorálta első füzetünket. És ez többet ér minden reklámdobnál.

Nem is a magunk portája miatt jajgatunk, hanem a nagy *magyar élheterlenség*; hogy mikor nekünk az Isten szinte az égből dob le egy világcsodát, amely hatezer éves kultúrköddön átvilágol, melyet ha az idegen nemzetek észrevesznek, a mi *letiprott*, *agyongázolt hazánk rögtön a világ első nemzetévé lesz* és a mi rücskös, kozmopolita bérsajtónk még is vak-siketül megtudott lapulni, elfogultságból. *Fütyülnék rája!*

Azért, mi mégis célt fogunk érni, mert már is biztosítva, van, hogy az „Ur Szava" a világ összes , kulturnemzetek nyelvén napvilágot fog látni.

; Pesti újságíró urak csak tessék tovább is hallgatni. Alásszolgája, nincs is szüksége önökre az „Ur Szavának!”^d

Markos Gyula.

Az ős szittyák tudatában voltak maguk is annak, hogy ők a világ első teremtett nemzete.

Nem véletlen különcködés, vagy olcsó feltűnni vágyás vezérli tollamat, amidőn én a magyarokat azok ős szüleit "a szittyákat ***a világ első teremtett népének tartom:***

Mert 4 ezer éves irott okmányok és 6 ezer éves magyar szókincsek bizonyosságán kívül a Krisztus előtt 500 évvel megelőzőleg élt Herodot történetíró is feljegyezte már, hogy a szittyák maguk is azt hirdetik magukról. De hadd haljuk magát Herodotot. Herodot IV. könyve V ik fejezetben ezeket írja :

Azt pedig a szittyák magok is mondják, hogy az ő nemzetük minden nemzetek közt a legfiatalabb, (vagyis a legrégebb), legelső, s hogy az így keletkezett:

Ezen a földön, mely pusztaság vala született elsőször egy ember, kinek neve volt Targitaus.

Ezen Targitaus szüleinek mondják lenni, noha nekem hitetlent mondanak, de mégis mondják — ***Jupitert*** és a ***Boristenes*** folyónak egyik lányát. Ilyen nemzetiségből született Targitaus stb.

S noha itt csak pogány hit regéről van szó, mégis szembe szökő a hasonlat a bibliai Ádám és a Teremtő Úr között, aki e helyütt mint ***Jupiter***, az az (Jó teremtő apa) (***Jó abi-ter***) szerepel.

Ádám tudvalevőleg nem csak zsidóul de szittyául is földet, ***hamu port***, Am-por-t, Ömpört jelent.

Mit jelent hát Targitaus?

Tar. — még a mai magyar nyelvben is ***csupaszt***, kopasz pusztát — jelent. A géta, a chitta, a szittyia pedig földet jelent. Az Ég-gé = Ég-föld ellenléteként. Tar-géta — tehát pusztia — földet jelent mint a zsidóban : a par. Targéta-us az pedig, ha akarom őspusztia földet vagy ha akarom pusztia föld fiát jelenti. . Nos tehát Targetausz nem ugyan az-e aki Adám? Targitausznak volt három fia.

Lipoxais, Arpoxais én Kolaxais a legfiatalabb ...akikről másut bővebben és többet, de mert e helyütt nekem. nem rájuk, hanem Herodot egy másik szittyia legendájára van szükségem, inkább azokról szólok.

Herodot IV. könyve 8-ik részében írja:

Igy beszélnek a szittyák mind ön magokról s mind országokon tuli

származtatják Scytakat aki Hylea földén egy barlangban talál, bizonyos fél szüzü két természetű viperát melynek felső része nő, alább pedig kigyó. Ettől született három gyermeke. Agatirs, Gélon és Scytes. Scytes volt az, akitől a Sciták származtak. Tudva azt hogy a görögök az igazságrovására is szeretik a fantasztikus lehetetlen legendákat összekeverni csak hogy eredetieknek és érdekeseknek látszassanak, az itt fent jelzet félszüzü, kigyó farkú nőnél lehetetlen rá nem mutatni az egyik legszebb, korábbi keletű szittyá regére a hallá változott Szemiramis (Szeméremes szittyá szüz) regéjére, aki hozzáférhetetlensége jelképül halfarokkal ábrázoltatott. Ugy látszik ezt keverték bele a görögök Hercules illetőleg Ádám történetébe (Éva, a szittyá Baragóne = Varázsnő) helyébe de minket ez most nem érdekelt csak az ő három fia

1. Agatirs= Égi tűz
2. Gé-lon = Földi tűz
3. Scy-tes = Testi tűz

mely füzekről előbbi füzetünkben szóltunk.

Az Agathirs az Ur szava kulcsával — Égi-tűz. Gé-lon (Ion, von,- hon, on a törökben ma is tiz, tűz-et jelent sőt a magyarban is.

Negy-vön, hat-von, het-vön, nyolcz tiz nyolcz-von s a Gé-lon, Gé-von, = földi tűz. Scy-tes = testi tűz.

Ádám első fia: Ábel = Ab-EI, (a szittyá Bél-a) kinek az Él az Ap-ja, Ez az Égi tűz. Második fiu Kain (a Kaján) a szittyá Gélon a Géjon, vagyis a földi tűz (a földmivelő Kain).

A harmadik Set, az Ábel helyett született új Szótt, új szülött Szótt, melyet a zsidó ő- betűt nem tudván írni Mózes írja csak egy egyszerű Szet-nek.

De ki az? aki azonnal meg nem látja hogy a Szittyá Scy-tes, a tes-ti tűz, ugyan az, mint a Mózes Szet-je, akiktől mi is a Szittyák ős atyáit származtatjuk akiktől bővebbet következő

füzeteinkben fogunk szólni. *

- Annyit azonban ízelítőül máris előre bocsátunk, hogy bizonyítani tudjuk, hogy Mózes 1-ső 10 fejezetét a Szittyá Noe, (Naonjo) pátriárka kőtábláiról másolta le meglehetősen szándékos hebraizáló sajtó hibákkal, de amely a zsidót megelőzőleg szity-tyául volt írva. Mert máig is egész szittyá mondatok vannak benne csekély selypítéssel, de azért teljesen felismerhetők.

Íme tehát nemcsak a Herkopáter, hanem Krisztus előtt 500. évvel élt Herodot is ezt írja hogy a szittyák magok is tudatában voltak annak hogy ők a világ első népei.

E helyütt még csak annyit, hogy az előbb említett Lipoxais, nem más, mint Lütoxais= Lütegezges. Lüvijász Cham fia, a bibliai Amoreus. Arpoxais=Ár-toxais - Szem fia— Arfaxad Kolaxais Gé-t oxais=Jafet fia Magog. Az íjász szavakat a görög mindenütt taxaisra fordítja át; és Ádám 3 fiát felcseréli Szem, Kám, Jáfet fiával. -

Az Ur Szava kulcsa.

Nem árulunk zsákba macskát. Közre bocsátjuk tehát az Ur Szava kulcsát, mely szótári pontossággal szólaltatja meg nemcsak az özönvíz utáni, de az özönvíz előtti szavakat is. Sőt az özönvíz előtti szavakat sokkal könnyebben és határozottabban.

Mert azok a szavak, a világ összes, bármely nyelveiből, amelyek az Ur Szava kulcsának kettős pontjaira reagálnak, feltétlenül vízözön előtti szavak. Például: Am por (Hamu-por). Kettős pontozva ämpör—Empör, azaz Embör — feltétlen bizonyos, hogy vízözön előtti szó, sőt hogy édeni szó.

Továbbá Caratat, mely kezdetben Cärätät, azaz czeretet, vagyis szeretet — szintén vízözön előtti, sőt édeni szó.

Azonban az Ur Szava kulcsának ez csak egyik, vagyis első ága, a többi ágat ezúttal fogjuk bemutatni.

Lássuk tehát :

Az Ur Szava kulcsa

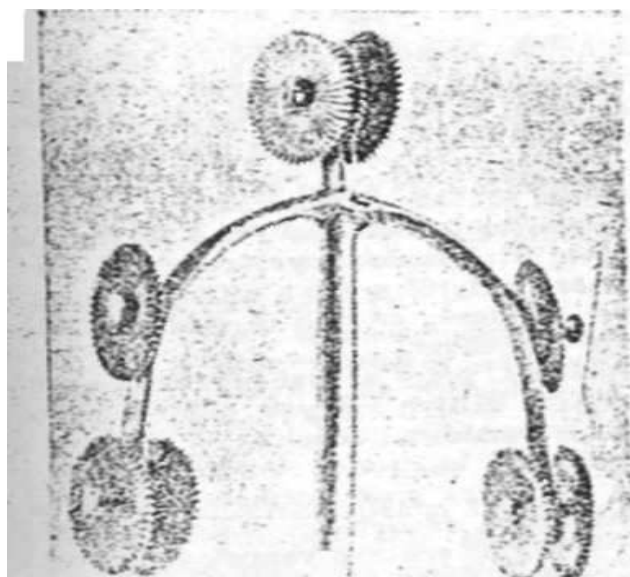
hü fotografiája ime itt:

I. O.	V. Gy.
II. Ü.	VI. Ty.
III. Cs.	VII. Ly.
IV. Zs.	VIII. Ny.

Az Ur Szava kulcsa e szerint 8 betűből áll.

Aki ezen betűket a megfejtendő szavakhoz úgy tudja helyettesíteni, hogy nemcsak magyar hangzású szó jöjjön ki belőle, hanem ugyanazt az értelmet is fejezze ki, amely értelem az idegen szóban benne van, az helyesen alkalmazta az Ur Szava kulcsát. Például :

Artamesia, görög istennő, akinek tulajdonit-

ják a fiatalok hirtelen halálát, mert állítólag akibe bele szeret,, azt láttatlan sugaraival lelövi. Ő tehát *Ártaamas* — Szűz, görögösen elselypítve. Arte mi sia. De mert, mint a szüzesség mintaképe gyanánt is tiszteltetik, kivált a házasulandó felek közt, ő-tehát nemcsak Artaamas, hanem egyszersmind Érteemes, sőt Érdemes szűz is. Kézzel fogható a szavak bizonyossága szerint,, hogy ez istennői regét a görögök a szittyáktól vették át. Artamasia kettős pontozva : ärtämäsia=Érdemes szű ö.

2. Corso = cörsö körséta.

3. Utor, uti usus sum.

Üt-tör, ütte, üzettem = üztem (valamivel élni, valamit üzni. >.

User (francia) használni, üzni valami, sőt üzérkedni-ést is jelent.

4. Cultus (tisztelet) = kültüz = kül disz (szinte látom a latin professzort, aki mosolyog, közben mondván: hisz a cullus-határozottan a *coleóból* származik ! Ki van tehát zárva hogy a kül-tüz-ből származzon a Cultus, cultus származzon a kül-tüz-ből. Csakhogy ám a *coleo* meg nem más, mint a hőlő-ök vagyis tűz-elők. Tehát itthon vagyunk *Tüz* ez, sőt kül-tüz mindenhogyan..

5. Magdaléna = Mögdölenő, sőt mögdöle e nő (vétkező asszony volt, bűnbánó).

E szerint tehát az a betűk helyett ö, u betűk helyett ü volt teendő, ami annyit jelent, hogy a fenti szavak legrégebb használata tényleg ö-vel és ü-vel is hangzott. Később azonban elfajzás után a népek nem bírták, vagy nem is akarták az ' eredeti szót kiejteni.

Addig is azonban legyen szabad előrebocsátani, hogy a legrégebb abéce a Sziró feneciai betű, volt mellyel a legrégebb folyóírás *Jób* könyve van írva sziró feneciai nyelven, mely legközelebb áll Noe írásjegyeihez, melyről a fáma azt tartja, hogy a kínai és egyiptomi abéce betűinek ez volt a közös szülőanyja. De erről majd máskor bővebbet. Addig is annyit elárulhatunk, hogy a mai betűknek — a sziró fenecieknek is szülőanyja a szittyia magyar, mely a zsidó betűnél 300, a görögnél 450 esztendővel idősebb.

Ezen állításomat Kis Bálint, közismert kitűnő régiség-búvárunk is osztja. Magyar régiségek című munkája 85. lapján, aki *Jób* könyvének idejét Abrahám, esetleg Jákob korára teszi. Nekem azonban még ennél is régebb adataim vannak 120 évvel. De fogadjukel csak Abrahám korát. Elég az is.

A görögök ugyanis Herodot állítása szerint egy Kadmenos

G

(Ködmönös) nevű feníciai embertől kapták az első betűket, aki a király Mageirosa volt, aki Harmonia nevű feleségével és fiával együtt szökött meg Feniciából.

Mageiros görögül szakácsot jelent. De mert Kadmenos a királynak nem szakácsa volt, hanem író deákja, maga-író sa és mert Kadmenos a görögöket nem főzni tanítja, hanem írni, ezúttal tehát napnál világosabb, hogy mageiros = **magairót**, író diákokat jelent.

Ezen Magairóstól a görögök csak 16 betűt vettek át, noha 24-et vitt, mert az ő nyelvüknek nem volt szüksége a többi 8 betűre, hanem az ő nyelvi sajátosságuk szerint ők még 8 új betűt készítettek.

Alapos a gyanúm, hogy a Mageiros által hozott 24 betűből visszautasított 8 betű az a 8 betű volt, mely betűk se a latin, se a görögben, se a zsidóban nincsenek meg, amely ma az én tulajdonképeni kulcsom.

• De amely kulcsot én már sokkal előbb megállapítottam, mielőtt még Magairós betűiről hírt hallottam volna, ami egyébként nem is igen tartozik a dologra.

Egyszóval aki az Ur Szava előbb bemutatott kulcsával ügyesen tud bánni, az hamar sok jó dolog nyitjára fog jönni.

Például: Genus-generis = Nemzés. Az öreg latinok gyenus, gyeneris-nek is szokták mondani. Ime tehát mihelyt a g helyett gyét írunk és mondunk, már közelebb jutottunk a magyar **szógyökhöz**, mert mi a nemzés? Gyener (gyönyör), **sőt** gyen-eris, azaz erős-gyönyör, **sőt** gyener-is, azaz üs, **ös**-gyönyör a nemzés. Hát nincs ez tisztára magyarul ?

g helyeit gy betű a kulcs V-ik ága
n ny „ „ „ VIII-ik „

Másik példa:

Decus, decoris = dicsőség, Deccor = Decskor,
sőt decs-kör, azaz dicskör. Bizony ! Csak rá
kell jönni!

c helyett cs a kulcs III-ik
ága o „ ö „ „ I-ső
„

Harmadik példa. Dianosz, dianu=gyanus, diasza,
diaszé=

gyász görögül. Hát mert a görögnek nincs gy betűje, azt di
által pótolja. De mihelyt a di helyett **gy-t** használjuk az Ur
szava kulcsából, azonnal megpendül belőle a magyar szó.

Gy.

a Kulcs V. ága. Diamant Gyimánt. . .

Negyedik példa. Szuszinosz, vagy szuszines, akár a zsidó-Szoszana, sőt **a** magyar Zsuzsana is egy és ugyan az és **még** sem tudjuk mit jelent, de mihelyt az Ur Szava sarkantyúja helyes betűjét megtaláljuk hozzá, azonnal megcsendül az igaz értelem. Szuszino kettőspontozva: Szüzi-nő. Ez a Zsuzsanna, mely egy kissé el kunosodott partus szó.

Ötödik példa. A zsidó **Rochzana**, mely egyenesen Rózsa-nőt jelent (a Kulcs IV. ága szerini), a Dinerach pedig gyönyörűt (V.ága szerint).

Hatodik példa. Diana, Dyvana, Anavüd=anyaföd=Föld anya. A Nevalach=nyavalya (a Kulcs VIII. ága).

Hetedik példa. Cement= Keménit vagyis keménnyé tesz.

Zimmer kimért (szabott) hely, azaz szoba. C-ből K lesz. -

Nyolcadik példa. E csoport alá tartozó szók a legnehezebbek. Meglehetős gyakorlottságot igényelnek. De szinte csalhatatlan bizonyossággal megállapítható róluk, hogy bábeli szók, mert szinte bámulatos egyformasággal ugy a zsidó, mint a görög, sőt a latin és a német is, szinte kaptafára vonva készíti a szót a szittyá magjaiból. Pl.: Meri-bach Mózesnél vakmerőt jelent **szótag csere: a** hátulja elöl, az eleje hátul a szónak; Görögben: Barát-rosz elvetemült ember, szótag cseré-vet, rossz barátból lett. A latin fallax=hamis, xal-fa--=csalfa. A német Schlafa (schlafen) **a** magyar al-vás-ból, **a** német Gebiet a magyar bidék, vagy vidék-ből.

Anacarsis a szittyából lett görög bölcs, ki a korong föltalálója volt, vagyis **a** korong a körző anyja=anakar=kör-anya, vagy korong anya=feltalálója.

*

■

A zsidó se-vet=vetsé, vessző, törzs. Le foneihó=El hőfen-chő=élőfénylő. Szabaoth, Szabautó=-szabadító.

Foedus, federis, féd-erüs, erős véd, vagyis szövetség.

Tana is=Is tana, Üs-tana=ős-tanya. Filis-teus=Uste-fillis, Üste-filüs, Isten félő nép (**a** mai palóc és jász).

Hotel=Hol-ét=Éthel, étkezés helye.

Maharos=gyors, ha-maros.

Aphrodyte=Venus, **hab** szülte őt, **a** hitrege szerint, a habokból merült föl, a **habokból jött elő**. Tehát Habródüt-ő= Habrulgyütt-ő. (Régi kárfeniciai szittyá rege.)

Egregius — Egy régi ős.

Egregius szórul-szóra annyit tesz, mint jeles, feddhetlen, derék, mint a férfi. Az Ur Szava kulcsa szerint pedig az egregius nem más, mint egy régi ős. A régi ősök t. i. rendesén, mintaférfiak szoktak lenni. Tehát ugyan az a fogalom. Az Ur Szava kulcsa V. ága szerint. (G. helyett gy.)

De szinte látom a latin professzorok gyanús mosolyát, mondván:

Ugyan kérem, hiszen egregius, ez tisztára latinul van. Rex, regis királyt, regius, regii pedig királyi embert jelent. Egregius pedig ex regio-ból van képezve, mely királyi féle nemes embert jelent, tehát derék mintaférfi ez is, még pedig tiszta latinsággal.

*Rendben van ! Csakhogy a derék professzor ur nem tudja, hogy a rex, regis is magyar szó. Levén a régi patriarkális királyság az **öregség** címére alapítva; **ő** volt a **reg**, (rex) aki vala **öreg**. Vagyis a magyarban aki **öreg**, **ő** volt az atykirály, a **reg**.*

*Most meg a göiög professzor sandít majd rám, hiszen rex, regis latin szó is s görög **Archon-bó**\ származik. Csakhogy persze a görög professzor ur sem tudja, hogy Archon annyit tesz, mint Órhönni, urkhonni, sőt urkodni, tehát az Archon is a **urkodni-bó**\ jött.*

*De hogy ne szaporítsuk sokáig a szót, legyen szíves a görög professzor ur elolvasni a magyar **öreg** szót viszarúl Lesz belőle **gerő**, görögösen **geron**, gerontos. S nézze meg a szótárban, mit tesz geron, gerontos; nahát az **öreget** tesz, **urat** tesz, **urkodót** tesz.*

*Honnan is jött tehát a **reg** és az **arch** ? Mind a kettő a magyar öreg-ből. Az **egregius** tehát bizony csak egy régi ős !*

Amphora.

Amphora tudniillik az a bizonyos díszedény, amely előkelő helyen szokott állni, magyarul hamvvedret jelent. A régi ősök tudniillik elégettették magukat és hamvaikat vagy alabástrom, vagy fehele márvány-vázában tartották és tiszteletből előkelő helyre tették.

*E végből az Amphora nem is annyira hamvveder, mint inkább szóról-szóra **Hamv-pora** az illetőnek, akít az Amphorá-ban tiszteltek, azzal a különbséggel, hogy a h betű az első helyről a negyedikre költözött át. — (T)*

*Az Ur Szava azonban rájön minden **naiv** csalafintaságra !*

Naiv.

Latin, francia, olasz, német, angol, sőt minden európai nyelven a *naiv* valamilyen olyan közvetlen eredetiséget jelent, amely összevont a butaságig, keresetlen, egyszerű és bájos, minden póz nélkül. Természetes magyarán volna a *naiv*, mondjuk kissé göcseiesen, vagy palócosan : *naon hív*, vagy *naj hív*, nagy hív, azaz *nagyon hív*. Hát nem ez a Naiv ?

Corridor.

A csehek és a délszlávok tudniillik minden áron *corridor* szeretnének Magyarországon át, vagyis kapcsolatot a Dunán túl egymás közt.

Mi tehát az a *corridor*? Vesszük meg csehek és délszlávok helyett a *corridor* szót, lesz belőle körrüdör, körrütör, v. i. áttör. A korridor tehát áttörés, vagy *körütörés*. Vagy nem?

Irredenta.

Szórói-szóra annyit tesz, mint meg nem váltott, vagyis prédára hagyott nép, akinek joga van úgy védekezni, ahogy tud (késhegyig).

Redimo-redempsi, redemptum=megváltott, inredimo, irre-demptum-ból lett az irre-denta (megváltatlan, elhagyott nép).

Mérget venne rá minden olasz, pedig bizony, minden gramatika dacára is a késhegyig menő harc akár így, akár úgy, bizony csak *erő-döntő*, *eri-denta*, vagy mondjuk olaszosabb *irre-denta*. Régi szép pártus szittya szó ez, (mert az olaszok között sok pártus magyar família él Krisztus előtti időkből), kissé latinizálva, de az nem baj.

A Quartier.

Magyar bakásan kovártél, katonai szállóhely, azaz *kivárt hely*, míg az új parancs meg nem jön. (Várakozó hely.)

Mi a seft?

Üzlet-tevés ! Azaz olvassuk csak vizsárul a *tevés-t*, lesz sevet, azaz sevt, vagyis seft.

Vetus, veteris annyi, mint régi, ósdi, azaz a *vetus* nem más, mint *avéttas*, ódon régi. (Csak az *a* betűt sikkasztották el.)

Pürités. .

Püritu görög szó, annyit tesz, mint tűzzel készített étel. Ejnye, azt a száz kiskésit! Hát a *piritus* kenyeret, a *piri-tus* csuszát mivel készítik? Lévén a pür, pürosz a magyar *piros tűz*.

»

Rakhiodé, rakhiodész hullám torlasz görögül, *hullám rakodás*, hullám *verés* magyarul. A Katharó pedig egyszerűen rakho dó part. (A dalmáciai Katharó sem más.)

A magyar koponya-fej, a kupa, a kobak rövidebben kop-fej. A német *Kopfe* nem is tudja, hogy született.

Ami a magyarban selejt-es, az a németben schlecht-es. Ami silány, vagy silánk, a németben schlank-e.

A bábeli nyelvzavart megelőző kor.

Noe, a saját kora nyelve szerint, *Naojó* a mai göcsei és palóc dialektusban, mely ma is csaknem azonos a vízözön előtti szittyá kiejtéssel, *nagyon jó* embert jelent, *naajó* pedig nagy hajót is jelent. *Na ójó*, nagy ovó, nagy fentartó, pátriárka, ami tudniillik Noé egyszemélyben mind a három volt.

Noé szittyá pátriárka *még nem volt zsidó, csak az általános*

- *emberi nemzetség nagyatyja*, mert a *Judaizmus* az Ur határozott
- kijelentése, sőt szövetsége szerint *Ábrahámnál kezdődik*.

A vízözön 1656-ban volt, a világ teremtése után. A vízözön idején Noé 600 éves volt és a vízözön után még 350 évig élt. Született tehát 1056-ban, világ teremtése után.

Ábrahámot az Ur Urkaszdinból szólítja ki és küldi őt Szikhembe, a kananiták közé 2023-ban, amikor is Mózes tanúsága szerint 75 éves volt, tehát 1948-ban született világ teremtése után, amikor tudniillik Noé még javában élt, mert még csak 2006-ban hal meg.

Ekkor pedig Ábrahám már 58 éves volt. Ábrahám tehát nemcsak beszélhetett még Noéval, hanem élő példái után is bőven tanulhatott.

Miután pedig Adám, Mózes iratai tanúsága szerint 950 évet élt, ha Noé csak 126 évvel született volna is előbb, akkor Noé is beszélhetett volna Ádámmal..

Szinte szédületes szép perspektíva lenne e három emberélet, mely kétezer évnél többet jelent és két egészen ujjá

teremtett világot. De most nem erről van szó, csak melesleg érintettem.

Miután pedig Ábrahám a kananitákat, vagyis kun szittyákat teljesen megérti és a kunszittyák is őt, amit alább a négyezer éves irott okmány szavaknál élő példákkal fogunk igazolni. Következik egyszersmind, hogy a kunszitty nyelv, vagy ami teljesen egyre megy, a mai magyar nyelv ezidőtájtban, v. is 2023-ban még teljesen közkeletű nyelv volt, ugyannyira, hogy Ábrahám, később Izsák és Jákob, sőt 400 év múlva még Mózes és József, minden terminus technikust, meg a zsidó vallási dolgok körül is, csaknem mindig (szittyául, azaz) magyarul állapít meg.

Meg lehet tehát határozottan állapítani, hogy noha a bábéli nyelvzavar ezidőtájtban 31 éve elmúlt, a kunszitty nyelv alig változott eredetiségéből valamit.

Másrészt pedig meglehet azt is határozottan állapítani, hogy nemcsak az Isten zavarta meg a nyelvüket, hanem az emberek ezidőtájt maguk is arra törekedtek, hogy olyan nyelvet tudjanak előállítani, melyet más fajú törzs ne érthessen meg. Legalább a zsidó, görög, latin, sanscirt, német szavak nagyrésze a Babel előtti időre vallanak. Tehát mikor Mózes szerint az Ur alá száll, hogy nosza zavarjuk össze nyelvüket, akkor tulajdonképpen már csak az értelmüket zavarja össze, azért nem értik meg egymást.

De abban minden nyelvkovács megegyezik, hogy e változásokat az özönvizelelőtti nyelv rovására akarja készíteni és ép ezáltal, mert ez a kiindulási pont s ép ez által teszi a legfényesebb bizonyítékot az özönvizelelőtti nyelvről akkor, midőn a zsinórmértékül vett régi szót körül nyírja, el vesz belőle, hozzá tesz, vagy összevonja, úgyannyira, hogy sok rég elfelejtett (szitty nyelv szó az összehasonlítás után kel új életre ismét. Mint a Fröhling-ből a Virulat, a Freund-ből a Fő-öründő, a Feind-ből a fő-ündü, a fő-üldöző stb.

Négyezer éves irott okmánnyal
bizonyítható magyar szavak.

Szárai és Sáró vagy Sára.

Melyek közül Szárai -Szára j, v. száraz addig volt Sára neve, a meddig ő meddő vagyis száraz, szárai méhü volt.

Miután pedig megígérte az Ur Ábrahámnak, hogy egy év múlva fia fog születni, meghagyta Ábrahámnak, hogy ezentúl az ő feleségét Szárai-t ne nevezze Szaraj-nak, hanem Sáró, vagy Sára-nak.

Sára, vagy Sáró pedig a magyarban máig is foganó képeset jelent, de már csak az állat világban.

Ime tehát, amely pillanatban az Ur megváltoztatja Szárai nevét, akkor már foganó képessé azaz Saróvá is teszi őt, mert úgylátszik, hogy Ábrahám idejében ez az emberre nézve is ugyanazon értelmű vala.

De hadd beszéljen maga az irás:

Mózes genezis I. könyve 17. szak. 15. verse:

15. „És monda az Isten Ábrahámnak." Szárai-nak, a te feleségednek nevét (mai naptól fogva) ne nevezd, Szaráj-nak, mert Sára az ő neve.

16. És megáldom őt, és fiat adok ő tőle neked és megáldom, hogy legyen népekké, nemzetek királyai származzanak ő tőle.

Magából a szent szövegből látható tehát, hogy Szárai v. Szaráj. Szárazat, meddőt jelent és Sára v. Sáró foganó, termő képeset.

Íme két új, okmányilag igazolható magyar szó ez Szaráj és Sára, mert a szentírás teljesen födi és magyarázza értelmüket

Hágár és Izmael.

Lálhai és Froi.

Genezis. 21. szak. 9. vers.

9. Mikor pedig Sára nevetgélni látá az Egyiptombeli Hágárnak fiát, kit Ábrahámnak szült vala.

10. Monda Ábrahámnak: Kergesd el ezt a szolgálót az ő fiával együtt, mert nem lesz örökös e szolgáló fia az én fiammal, Izsákkal.¹

11. Ábrahámnak pedig igen nehéznek látszék e dolog az ő fiáért.

14. Felkele azért Ábrahám jókor reggel és vön kenyeret s egy tömlő vizet és adá Hágárnak, és feltevé azt és a gyermeket annak vállára s elbocsátá.

Az pedig elméne és bujdosék a Beér-Szaba pusztájában.

15. Hogy elfogyott a víz a tömlőből, letevé a gyermeket egy bokor alá.
16. És elmene. s leüle átellenben, mint egy nyíl lövésnyi távolságra, mert azt mondja vala. Ne lássam, mikor a gyermek meghal.
Leüle tehát által ellenében és felemelé szavát és sira. ■ 17. Meghallá pedig az Isten a gyermek szavát és kiáltá az Isten angyala Hágárnak az égből és monda neki.

Mi lelt téged Hágár? Ne félj, mert az Isten meghallotta a gyermeknek szavát, ott ahol van.

18. Kelj fel, s vedd fel a gyermeket és viseld gondját, mert nagy néppé teszem őt.

19. És megnyitá az Isten az ő szemeit és látá egy viz forrást, oda méne azért és megtölté a tömlőt vízzel és inni ada a gyermeknek.

20. És vala Isten a gyermekkel s az felnövekedék és lakik vala Párán pusztában és lőn ijászsza. (Izma-él).

Genezis 16 sz. 9 v.

13 És nevezé Hágár az Urnák nevét, aki ő vele szólott vala: Te vagy a Látomás Istene! Mert monda, avagy nem e helyen láttam-e őt a látomás után ?

14. Ennek okáért nevezé azt a forrást Láthai Froi forrásnak, ot van Kedes és Béred között.

Láthai Froi az eredeti héber szöveg szerint is a látás, v. látomás forrása, melyet a Vulgáta egyszerűen csak lefordít. Puteum videntis, et viventis-nek.

Láthai Froi.

Ezen korban a tudós=tudun, az okos= okun, a látás=lát-haj, a forrás=Froj vagy Foroj. Száraz=Szárai (Ábrahám felesége neve.)

Filológiaiilag roppant érdekes és értékes felfedezés, mely fedí a valóságot.

Több héber szövegben Lákhái Roi a Látás forrása. Ez onnan van a zsidó t = B és h=n betük annyira egyformák, hogy könnyen felcserélhetők.

Láthai Froi tehát =Látás forrása. Ismét 2, 4 ezer éves írott okmányu magyar szó.

Ábrahám és Abimeleh : „Beér-
Szaba." Genézis I. rész 21. szak. 27 verse szerint.

27. v. Vett azért Ábrahám juhokat és barmokat és ídá Abimeleknek (a khitteus királynak) és egymással szövetséget kötének.

28. v. És külön áll i ta Ábrahám a nyájából hét juhot.

29. v. És monda Abimelek Ábrahámnak: Mire való e hét juh, melyet külön állítál ?

30. És felelé Ábrahám : Ezt a 7 juhot vedd tőlem, hogy bizonyságul (zálogul) legyenek, hogy én ástam e kutat.

31. Azért nevezek a kutat Beér-Szabának, mivel hogy Ott esküdtek meg mind a ketten.

32. Megkötötték tehát a szövetséget (bérszerződési) Beér-Szabá-ban és felkele Albimelek és Pikol, anr.fek hadvezére és visszatérének a filiszteusok földére.

Eddigszól az irás.

Most pedig kérjük számon az elhangzott szavakat. A 27-ik vers szerint itt szövetséget, azaz szerződést köt egymással Abimelek és Ábrahám.

De ez még nem egészen világos Abimelek előtt sem, hogy mit akar Ábrahám azzal a kü ön kiválasztott 7 juhval mondván: Mire való ez a 7 juh, melyet külön állítottál ?

Ezt a 7 juhot vedd tőlem bizonyságul (birtok-ul), hogy ezt a kutat én ástam.

Azért nevezék el ezt a kutat Bcér-Szabának, mivel hogy itt esküdtek (szerződtek) meg mind a ketten.

Vagyis mivel itt kötötték meg a bér-szabó szerződést, melyre mind a ketten megesküdtek; Erre a talmudista lapos mosollyal azt mondja, hogy Beér nem is bér, hanem zsidóul Kut! — Igenis! De mi az elsőbir-tok, vagy bir-tuk egy pásztor emberuek? A Kut vagy kut-bir-tuk, birtok.-Bér-tuk. Ber szabó=Kut szerződés.Vagy nem? Beér-Szaba=szerződés

annyira világos és tiszta ugyanegy fogalom, hogy még ha oly nagy és külön nyomatékkal nem hangsúlyozná is Ábrahám és Mózes, rá kellene jönni azonnal, aki csak valamelyest tud is magyarul, hogy itt Bér-Szabószerződésről van szó. Ime tehát Beér és Szabó két szintiszta magyar szó négyezer éves irott bizonyíték alapján.

Sodoma - Csodamü.

Mózes I. 19. szak. 2i vers.

És bocsátotta az Ur **Sodomára** és **Gomorára** kénköves és tüzes esőt az égből¹.

25. És elsüllyeszté ama városokat és azt az egész vidéket, a városok minden lakosait és a föld növényeit is.

Vagyis valósággal **Csoda művet** tett itt. A zsidónak nincsen **cs** betűje, azért csak **S** betűt használ. A Sodoma tehát **Csodoma** = **Csoda mü.**

Gomora=-Komor a.

Mózes 1932. 7.

„Kérlek atyámfiaim, ne cselekedjete (ezzel a két férfiúval, Isten angyalaival) gonoszsgot.

Ime van én nekem két leányom, akik még **nem Ismertek** férfiút, kihozom azokat ti hozzátok és cselekedjete velök, amit ti akartok s'.b." (Lót kérelme a betörökhöz.)

Ime tehát nyilvánvaló, hogy itt a legsötétebb, **legkomorabb** bünről van szó. Nem hiába volt tehát a város neve **Gomora** vagyis **Komor-a!**

Ismét két színmagyar szó négyezer éves írott bizonyíték tanúsága szerint.

Csoór.

Mózes I. k. 19. sz. 15. vers. ^

És midön a hajnal feljött, sürgetik vala az angyalok Lót, mondván: Kelj fel, vedd a te feleségedet és jelenlevő két leányodat, hogy el ne vessz a városnak bünei miatt.

16. v. Mikor pedig késedelmeskedék, megragadák a férfiak (angyalok) az ő kezét és a feleségének a két kezét és két leánya kezét az Urnak iránta való irgalmából és kivivék őt és ott hagyták a városon kívül.

19. v.....de én nem menekülhetek a hegyre, nehogy utol érjen a veszedelem és meghaljak. Monda Lót.

20. v. Im hol **az a** város közel van, hogy oda fussak. Kicsiny is, hadd meneküljek hát oda.

22. v. Siess tehát és menekülj oda, mert semmit sem tehetek addig, mig oda nem érsz. Azért nevezték annak a városnak nevét **Czoár-nak** stb.

Mózes tehát mint láttuk fentebb, azért nevezi Czoárt

Czoárnak, mert Lót mielőtt oda ment volna, *késedelmeskedék*, úgyannyira, hogy a két angyalnak szinte erőszakkal kellett megfogni az ő felesége, valamint leányai kezét és szinte úgy kellé őket kihúzni Sodomából, mert ők bizony csürték-csavarták, rövidebben szólva csór-ták, vagy csoár-ták, lopták az időt.

A Czoár értelme tehát teljesen világos, hogy az Csoórt, Csoárt = késedelmet jelent, főleg ha tudjuk, hogy a zsidó t s betűt írni nem tudott.

Ugyan e kulcs szerint Sodorna = Csoda-mü. (Az Ur csoda müve) Gomora pedig Komoró sötét bünt jelentő város. ...

Ime tehát három új magyar szó, mely az írás négyezer bizonyossága szerint teljesen világos.

Az Ur beszélni tanít.

Genézis. 2. 19.

És formált vala az Úristen a földből mindenféle mezei vadat, és mindenféle égi madarat, és elvivé az emberhez, hogy lássa: minek nevezze azokat, mert amely nevet adott az ember az élő állatnak, az annak a neve.

20.) És nevet ada az ember minden baromnak, *az ég madarainak* és minden mezei vadnak.

Ime tehát az írás tanúsága szerint az állatoknak nevet az ember adott.

Amiből egyszersmind következik, hogy az embernek pedig nevet az Ur maga adott.

Sőt, hogy az Ur az embernek nemcsak nevet adott, de valósággal oktatta és tanította is őt, az nyilvánvaló azon parancsokból, melyeket a jó és gonosz tudós fájáról, az élet fájáról adott neki.

Ebből kifolyólag, valamint az állatok neveinek nyomatékos hangoztatásából, egyszersmind az is következik, hogy az Ur az ember egyes "test részeinek is maga adott nevet, mert ezen elnevezés főleg a magyarban annyira jellegzetes és olyan meszterileg szép és tökéletes, hogy szinte alig fér kétség, hogy ez az Ur müve.

De én ezen felfogásomat, mondjuk egyéni véleményemet nem akarom senkire ráerőszakolni, sőt megengedem a kislakúknak és a kételkedni szeretőkre, hogy csak tessék további a is szabadon kételkedni, mert hisz ezek nincsenek is megírva a szentírásban. De az Ur Szava a kulcsával rá lehet ám jönni. .Lássuk előbb az emberi tagok elnevezéseit.

Az Ur Ádámot tanítja.

Ide vigyázz fiacskám!

A mi teneked itt leg-főjü van, az a te főjü-d, — fő-jód, vagy fej-ed, ahogyan tetszik, az mind egyre megy.

Mert főj is jó, fej is jó; sőt j nélkül fő így is jó. Megfogod látni.

Ami pedig itt teneked legalább van : az a láb. A lábbal lábbalni is lehet, de rendesen a láb csak léb, vagy lép. A lábas = tehát ugyanaz ami a lép-és.

No lépj egyet! Így ni !

Most pedig gyere, vagy eregy vissza. Ha közelebb jössz akkor gyere ha távolabb mégis akkor eregy ! .

A láb tehát eszerint gyüm, vagy mögy, az az jön, vagy megy.

Mi ez itt a lábadon középu, ahol a lábad megtörik? Ugy ni! Törd csak.

Nohát ez a te Törd-ed, vagy térded, mert a törés után ugye vissza is térd-ett.

A lábadon kívül van teneked még két mozgó tagod, amivel kellett volna a beszélgetést kezd-eni, mert te is mindent ezzel fogsz kezd eni; kéz-iteni, sőt kénsz-eriteni. Ez tehát a te kez-ed, kéz-ed, vagy kénz-ed; ahogy tetszik.

Hajtsd meg csak itt középen !

No ugye, ez a hajlítás már sokkal könye-bb mint a lábadon. Legyen tehát ennek a neve könyeb, v. könyöb, vagy könyök.

Adsza ide csak még egyszer a kezedet ! .. No látod, hogy az itt megegy helyütt megcsuklik, ez tehát itt a te csukló-d.

Ettől feljebb van a te kezéd szára, vagy a te karod, mely karol, segít, támogat téged mindenben, vagyis a kar, a te-akar-atod eszköze.

Hát ez itt a te kezéd fején itt miaz ? amivel te mindenhez hozzá fogsz nyul-ne. Ezek a te nyujaid, aminek az elejeidővel a sok nyújtástól le is fog kopni és a nyuj-ból lesz csak uj, vagy ujj. No lám ! Ilyenek pedig a lábaidon is vannak, amelyek szinte úgy fognak járni mint a kezeden. Melyeket később-meg is fogunk olvasni,

Most pedig újra figyelj!

Mi ez a gob, vagy bog, ami' itt a lábadon kiáll? Ez a lábának a boga, vagy a boka.

Idáig hát már csak volnánk! De most nagyobb dologról lesz szó.

Mi az ami itt elől neked egyre emelkededik ? — Az a mell.

S ami az emelkedést, a belső teődést végzi, az a te(ő)dő: a tüdő. A te belső működőd.

Egyéb részeid is vannak itt belü !.. azok röviden a belük, vagy belek.

Hát ez itt, amelylyel te mindent szemlélsz ? Az a szem, mely néz, v, nézen.

Ez az, ami lát, amíg van vilát, v. világ vilátosság, vagy világosság. Tehát a vil(anás) a fő a látásban, mert ahol ez hiányzik, ott a szem csak vlat, vagy vlak, vak.

És ez itt mia, no szójj! Ez a száj. A szójás vagy a szólás eszköze.

Ez a kiálló hegy, orom az arczodon pedig az a te ormod vagy orrod.

Ez a három orr, szem,"számegyüttesen főleg gyorsan monddod — orcám. arczom vagyis a te arczod.

Ez a két oldalfal pedig, amivel fhallasz vagy hallasz, mindkét oldal fclü ez a fölü vagy röviden a fül, a te füled. -

Itt, ahol egész testedből összefutnak az erek, az 'inak, ez a nyak, a te nyakad, az erők kifejezett formája.

Ami pedig itt balfelül ver, dobog, az a szív, a te szived amely szívja és vissza viszi a vért a te ereidbe.

Mert ami a szivedbe és ereidbe úgy ver, az a vér a te véred, mely nem más mint folyó por. éltető folyamat, összekötő hid a test minden porcikája közt, amely csaknem hideg tűz és tüzes víz együtt, azért az is piros tűz és mel-ég mely meleg.

Vajha soha megne látnád, soha megne ismerned, ellene

soha ne vétkeznél!!

Node mára ez elég is lesz ! Majd máskor folytatni fogjuk. — Bizony jó is lesz ez én Uram, mert úgy veszem

észre, hogy azáltal nemcsak magamra, de te reád is jobban Rád ismerek, légy érte áldott. Te áldó Nagy! Te ádonaj !

— Most már legalább sejtem mi a lélek, mi az élet Te örök Élü Élő, az az Éli aki Él. oh Uram! Az én legfő Jóm, • Javam, Jó javam ! Jó havam! Jehovám — Te pedig az az én fő-jóm, az az fijam vagy fiam.

Adám az állatoknak maga ad nevet.
(Természetesen az Ur segédkezésével) Miután tehát mint Mózesnél írva vagyon, az Ur Adám elé vezette a teremtett állatokat, Adám a következőleg nevezte el őket:

— Az Ur: Ide vigyázz fiam!

Hát először is itt van egy jámbor szolid állat, melynek te élni fogsz a **tején**.

— Adám: Legyen tehát a neve: **tején**.

— Az Ur: **Tején!** vagy tehén! Jó; menjünk tovább.

Ez pedig itt mellette . . . De vigyázz, mert meg **bök a!** . . .

— Adám: Ez tehát legyen a **Böka!**

— Az Ur: Jól van! Legyen Böka vagy Bika

— Az Ur: Aki pedig ez után jön, az nagyon hasznos-állat Ugyan kevés tejü, de **bö vajú**.

— Adám: legyen tehát a neve: Bövaj.

— Az Ur: Tehát **Bövaj!** Vagymint később mondani fogod: **Bivaj**.

— Az Ur: Ez a szép kis gyapjasállat itt mellette szintén tejelő állat, de nem kevésbé értékes a rajta levő bundája, a **gyapjú**.

— Adám: Legyen tehát a neve Juh.

— Az Ur: És ott mellette a párjaki oly bölcsnek látszik bár nem valami tul okos.

— Adám: Ám legyen hát ő akkor csak **Kos**.

Amde most már csakugyan jól vigyázz, mert amit most fogsz látni, az a teremtett állatok között csaknem a legszebb, hogy szinte alig van hozzája **hasonló**.

— Adám: Legyen tehát a neve **Hasonló**.

— Az Ur: Vigyázz csak fiacskám! Félig már el is találtad! Mert futni **lót-ni** nagyon is tud, csakhogy nem **hason**.

— Adám: Akkor hát legyen csak **Lót**.

— Az Ur: így már rendben van! Hiszen a végső betűjét idővel úgy is lefogja nyargalni, legyen tehát a neve **Lót** vagy **Ló**.

— Adám: Eddig te kérdeztél uram! Engedd meg, hogy most már én is kérdezhessenek.

Hát ez a csúnya nagyállat, melynek a farka itt **elü van**, mely azzal itt **elü bánt** ?

— Az Ur: A kérdésben már benne is van a felelet.

— Elübánt ?

— Az Ur: Eltaláltad. Legyen hát Elübánt vágy később majd Elefánt.

- Az Ur: Ez itt pedig az állatok legokosabbja csak éppen beszélni nem tud, de a szeme szinte szól már.
- Adám: Legyen tehát a neve Szó már
- Az Ur: Szó már vagy Szamár,
- Az Ur: Hát ennek a szép szelid állatnak mi legyen a neve, akinek a fejébe ez az ágas bogas csont lapát van bele szurava.
- Adám: Szur ő avva?
- Az Ur: Hát persze.
- Adám. Akkor tehát legyen a neve Szuravos.

- Az Ur: Avagy mint később fogod mondani Szarvas.
- Adám: Nézd Uram a Szuravos után kullog ott közel az a villogó szemű állat, akinek már a nézése is mérges haragos . . .
- Az Ur: Az a hosszú farkos?
- Adám: Az Uram! Legyen hát a neve Farkos És az a szép szolid, aki hozzája annyira hasonlít?
- Az Ur: De már erre jól vigyázz fiam, mert nincs is az állatok között ennél hüebb.
- Adám: Legyen tehát a neve Hüeb. De mert ő az embertől szinte elválaszthatatlan jó barát, a nevét tehát szét is választhatod, legyen tehát hü Eb.
- Fogod azonban őt még te másként is nevezni. Ez az az állat, mely a te ellenségeidet meg is ugatja.
- Legyen tehát a neve Gutya, vagy Kutya.
- Az Ur: Eb is, kutya is, szóval Eb-kutya.
- A többi majd holnap folytatjuk. No, ugy-e, hogy egészen könnyen megy minden ?
- Bizony uram, de azért én tudom ám, hogy a te segítséged nélkül nagyon is nehéz lenne.

Ellák,Irnák. Degenzics !

Attila három fia! Ugy-e, hogy így tanultuk mindnyájan idáig az iskolában ! ! . . .

Már pedig ez egyik sem az ! Mert az Ellák nem Ellák, hanem Elláth, az Irnák nem Irnák, hanem Irmag. Dingenzics sem Dengezics, hanem Döng az Ig! Attila hármass programja 3 fia nevében kifejezve. Addig veri az ellenséget, ameddig csak a szem El lát. Hogy aztán Irmagja se maradjon az ellen ségnek.

A harmadik pedig, amerre csak jár, Döng az lg! Hát nincs ez mind tisztára magyarul?

Egyszerű oka a hibás olvasás.

Elláth-ból az indogermánok és zsidók csinálták a th betűt ch ra; mert a th végzet nünemü! Irnách pedig azért lett az Jrmagból, mert kivált a magyar m betű ellen valóságos hadat viselt a görög.

Deng az Ich ch-ja nem cs, hanem g!

Idanthysus Szitta király.

Herodot IV. k. 125. lap.

Dárius átkelvén először a Helles pontuson, azután a tráciai Dunaágon. Előre menesztvén, legnagyobb gyorsasággal seregét 700 ezer gyalogos, 100 ezer lovas) amint Scythaországba érkezett, ráakadt a Skythák két részére, üldözőbe vette őket kik mindig egy napi távolságra hátráltak.

Amint ez sokszor történt s meg nem szűnt, Dárius egy lovast küldött a Scythák királyához, Idanthysushoz ez, monda: „Nyomorult ember, mit futsz mindig! Tőled függ egyet a kettő közül tenni, ha elég erősnek tartod magadat hadaimnak ellenszegülni, állj meg és hagyj fel a kóborlással és harcolj ha pedig elismered, hogy gyengébb vagy, hagyj fel a futással, földet és vizet hozván a te uradnak, alkudozz vele.”

Ezekre így felelt Idanthysus, a scythák királya: „Az én dolgaim így állnak oh Persa ! Én sem azelőtt nem futottam bármiféle ember elől — félelemből, sem most nem futok előtted. Nem is teszek én mást valamit annál, mit béke idején tenni szoktam, hogy pedig veled azonnal nem harcolok, azt is megmagyarázom :

Nekünk nincsenek sem városaink, sem bevetett földeink, miket féltetni kelljen, de vannak ősi sírjaink, találjátok meg ezeket s próbáljátok meg feldúlni, akkor meg fogjátok tudni, vajjon harcolandunk-e a sírokért vagy sem. Ennyi elég legyen a csatára nézve.

Uraimnak pedig egyedül Jupitert, őseim egyikét tartom és Vestát (Üest-et, az Üst-öt, a Tüz-öt,) a szittyák királynéját.

A föld és a víz ajándékai helyett pedig olyan ajándékokat fogok küldeni, melyek méltók hozzád.

(Öt egeret, öt békát, öt verebet és öt nyilat.)

S végre hogy uramnak mondtad magadat, azt biztosítalak, hogy meg fogod siratni. Ilyen a scythák beszédmódja.

Vége aztán a scythák megszűntek barangolni, meglesvén az időt (miután a teret jól kihasználták), midőn Dárius emberei étkezének, a scytha lovasság mindig megfutamította a persa lovasságot. . . hasonló megrohanásokat éjnek idején is tettek

Vége aztán hátba kerültké Dáriust és 80 ezeret levágtak seregéből, a többi pedig hanyatthomlok rohant át összetörve a Dunán.

Idanthysus tehát *idő* és *tér* kihasználásával nyeri meg a csatát, amit Herodot is hangsúlyoz. Innen kapja nevét is Idő-s tér-ző. Görögösen Idanthysus. E *tősgyökeres* szittyia király igaz néven : Gyökös, melyet a görögök gy betűjük nem lévén, irnak csak *Dio* kész-nek, a latin írók Dioces-nek. Mi azonban feltétlen bizonyosan tudjuk és látjuk, hogy Dárius vetélytársa nem *Idanthysus*, hanem Idő s térző, Gyökös szittyia király volt. Sőt más görög írók szerint Scitharces, azaz Szittyaharcos. Az Ur Szava kulcsával feltétlenül bizonyos.

A lélek.

Az élet a magyarban Él, Bél, szótól származik. A német *Léb-en* élni nem más, mint a magyar *Bél-* szó fordítottja. A magyarban élek. = lélek, lehlek, (lehelek). A lélek tehát leheltszerű éhlet. Szálat: Szellet ahonnan a német Seele (lélek) származik,

A latinban a lélek anima, mely eredetben sanima volt kétségtelen, amennyiben, az egészséges, lelkes, tiszta állapot már a latinban is *sana*, sanimus. A *Szaminá-ban* tehát máris bene van a szálló nemű (szellem).

A francia és olasz a latin animiából veszi a l'ame-ot. A zsidó lélek: lét-ach, lét-ach (lét-ok,) *nevesz* (nevsz = néz) neszumo = nézőm ő. (Isten szeme.)

A görögben a lélek pszühé, thümosz, Tüsz-mozs, (tűz szem, mely lát, mint az isten szeme.)

A lélek a görögben is to dáj-monion, tul mönnyei, tulvilági valami.

A német Geist, szellem a magyar Égi-tüzből a Gé-üsz-tből van összevonva mely ignis, a magyar égni-igis, égés, a latin spiritus, a francia espri, = őspir őstüz-ben leli magyarázatát.

Talán Shakespeare, a Sexpir is innen vette az ő Sok-ös pir-ját (szellemét).

A *föld* az övön víz előtti nyelvben még nem volt *föld* hanem csak *föd*, ami még napjainkban is elég gyakori, kivált azon helyeken ahol pártus ivadékok laknak. Sőt nemcsak az övön víz előtt, de jóval később a Hittiták idejében is a Teleg amarnai lelet aláírási szerződésen a Föd anyja, a Dyvana (Diana) csak mint Kicsa, (Kegyese,) *Vüdana* szerepel, (Ábrahám ideje körül.)

A föld édeni elnevezése az *Ég-ge* szemben Gé-volt, melyből a bábeli nyelvzavarkor a görög gé, *gája* származott, melynek szittya eredetét feltétlen bizonyítja azon körülmény, hogy Erdélyben a székelyek a *hant* helyett máig is gáj-at por-hanyjtanak. A művelt föld a magyarban (a szántó föld) és *a kert* (mely körített hely-kört) a görögben agros, a latinban ager, a németben acker (garten,) a zsidóban a par, (a por,) adham, arec (a rög,) a francia la terre, az olasz la terra.

A magyarban a föld terület a tér, a latinban terre-num, görög diasztéma (tér) (therebintiné) nyer kifejezés A z Ég — fönt — fént — Tűz!=Nap. A Gé — *lönt* — *lén(y)t* — szüt (szül) =Nép. régi Mágus bölcsészet alap elvei szerint.

A víz.

A magyarban a *víz* szavunk határozottan édeni. Mikor az ember a vizet folyóból vagy forrásból minden edény nélkül a markában *víz-i* a szájához.

A a németben a víz, wassz(er,) az oroszban *vada*, a latinban, olaszban aqua, (káva kijövet) a franciába l'cau(l'ó) a zsidóban: maim. Hát biz itten rendkívül nehéz a z alap gyök hasonlatosságát felfedezni.

De már a *foljó* v/z-nél csaknem valamennyi nemzet egy és ugyanaz:

A magyar: Folyó víz. A latin: Fluvius
(csaknem betű szerint.) A francia: Fleuve
(Flux.) A német: Fluss.

A zsidó: Jo-vol (ki nem veszi észre a vol-jót) „ a rohanó víz: Nahor (rohan) „ az áradó: zuv (züv mely a víz fordítottja.) (Nem érdektelen, hogy Mózes egyiptomi nyelvén *Orzaziv-enk*

nevezetett mely viszáru olvasva *vizrázó-t* jelent!) A görögben- a folyó: *potamosz* (futamosz,) folamatosz (Hesichiosnál) — Folya-matoz. Reuma (riánó folyó.) Az oroszban: rieka, kozmosz *fügé*, idők futása, folyása.

Ime tehát a folyónál ami vizeink csaknem mind egybe *folynak*. Napnál fényesebben mutatják a közös eredetet, folgen

folgt = folyik,
golf-

Munus. Muneris. Kincs.

Idáig csak azt tudtuk a szótár szerint, hogy munus muneris *nagy ajándék, drága kincs*.

De az *Ur Szava* kulcsával sokkal többet is meg fogunk tudni, mert a *mun-eris* az = eris-mun. De ez egy kissé túlságosan is szittyául hangzik. Próbáljuk meg egy kissé göcsei — vagy magyar palóc dialektusba átírni. Lesz belőle *erüs-mon*, magyarabban erős—mony.

Tehát a régieknek, a régi szittyáknak a legdrágább kincsük az *erős mony*, latinosan a mun-eris volt. Innen lettek a magyar Mányiak. Monyókiak a német mannok, sőt Alle-man-nok, sőt a zsidó Manasse is! (József nagyobbik fia neve)

Mi a Hegemónia?

A hegemonia — a fővezérlés, a nemzeti tulsuly, a szótár szerint.

Az Ur szava kulcsa szerint pedig hege-monia=hegye-monya vagyis monya-hegye a hege mónia. Bizony! Kissé kemény szó! De szent igazság, mert azé egy ország Hegemoniája, a kié a nemzet monya-hegye.

Ez kissé nagyon is magyarul van. De az nem baj.

Artemisida.

A görögöknek szüzességi Istennője, melyet a latin *Dianával* párhuzamosan tiszteltek, de egyszersmind a hirtelen női halál okozójának is tartották őt, mint a ki napsugár nyilával észrevétlen teríti le áldozatát, akibe beleszeretett. Másrészt a jegye seknek szüzessége felett örködött és mint ilyen *Alpheleia* mellék-
névvel is birt.

25

Nagyon rokon istenség Ő az előbb említett Ataragatis bálvány tiszteletével, ha nem is olyan régi, mint az.

De szittyá származása ugyan annak, mint az utóbbinak kétségtelen.

Ataracatis-ról már tudjuk, hogy viszárol olvasva Szittyá szüzet jelent. Sziltya-szerető-t. Artemisida is ugyanaz.

A görögökről tudva van, kivát Plinius és Strábo gyakran panaszkodnak is e miatt, hogy az idegen szavakat átöltöztetik, át görögösítik, sokszor értelmetlenné is teszik, de *a* gyakorlott érzékű nyelvész azonnal rájön *a* csalafintaságra, főleg ha *a* szó értelme körül is van írva, mint itt is, hogy mit jelent. De szedjük csak le előbb *a* görög sallangot, nem is igen kell *a* szót szittyá ruhába bujztatni, mert magától is megszólal.

Artemisia eredetileg Arte-masya volt az *Ur szava* kulcsával ártámás Sýä vagyis: Érdemes. Szű-ő, v-i szűző: palócosan! Jobban mondva Érdemes (*tisztelendő*) szüz. Da Artemisia nem csak Erdemes, hanem Ártamas szüz is mert hirtelen halál okozója. Ezen Artemisia, vagy *Ártamas szüz a* örög hitrege szerint azért ártalmas, mert *a* hirtelen női halál okozójának tartották, de azért mint *Érdemes szüzet* is tisztelték, mint ki az ifjú jegyesek szüzességé felett örködik.

És mint ilyen *Alfeleja* melléknevet is bir..

Amely már *a* magyar Alfel-ojó vagy *óvó* szónak felel meg,

Nem is szükséges bővebben magyarázni.

Schi sou chi.

Atargatis. Turini bálvány isten. Hogyan származott és mikor Turinba, senki sem tudja.

XIII. Kelemen pápa idejében *Vu Lucius*, nevű kínai ember, ki a vatikáni könyvtár kínai könyveinek gondozója volt, megvizsgálta és *a* felső címet khinai eredetű betűknek mondta, holott a szobor állítólag Egyiptomból származott.

Vu Lucius pedig nem tudott egyiptusul és mégis megfejtette a felírás betűit, de a jelentőséget megadni *a* szónak nem tudta.

Egy sokáig nyuló tudományos vita lett *a* vége, melyet eldönteni máig sem tudtak, noha Horváth Ádám történet bűvárunk eléggé elfogadható magyarázattal úgy értelmezi *a* dolgot.

hogy *a* szobor *nem is* egyenesen Egyiptomból került Turinba, hanem *a* Szittyák által mintegy családi vagy nemzetségi bálvány .kerülhetett Turinba *a* Sabiniák oda költözése idején, annyival *is* inkább, mert *a* szittyáknak *is* volt egy ős régi Szemiramis mondájuk, mely szerint Szemiramis szűz akin erőszakot tettek, bánatában, szégyenében tóba ölte magát és *emlékét* mint *a* szüzesség mintaképei szittyá országban nagyon tisztelték, sőt bálvány szoborban meg *is* örökítették mint hallá vált szüzet.

A rege szerint e szobor ugyanaz *a* tárgyú. Horváth *Ádám* szerint ez *a* Schi sou chi *nem is* eredeti. khinai betű, hanem armeniai karakterű azon korból, mikor *a* khinaiak is az ő betűiket Armeniából származtatták *át*, mint első közös írásjegyet körülbelül Noe ideje táján.

De akár így akár úgy *áll* a dolog egészen mindegy az eredményre nézve, mert a felírás értelmét *se* ezek, *s'é* azok, se Horváth *Ádám* megmagyarázni nem tudták.

Megfogom magyarázni tehát én, az „Ur szava” általam feltalált kulcsával'.

De előbb valamit előre kell bocsátanom. „Isa pour és homu vogmuc” halotti beszéd. Mózes genezis 3. szakasz 19. vers:

mert por vagy te és porrá leszesz. (Mondja az Ur *Ádám*-nak.) *Ádám* tehát por és hamu, azaz hamu és por, rövidebben Am-por. Itt jön az én kulcsom. Tegyük mind a két magánhangzóra kettőspontot így äm-pör! Nyerni fogjuk *Ádám* lénye- gét=Embör. Ez az egyik.

A másik bemutatandó szavam, a világ legelső szava a Garatat, melyből lett a görög Chairité, a latin Caritas, a német Charität.

- Pontozzuk meg a legelső szittyá szavat *is=lesz*: Cärätät— Czeretet=Szeretet. Ugyanigy járjunk *el* Ataragatis szóval is, ha szittyá szó, akkor magyarul fog visszacsendülni. ätärägätis!

így még nem beszél, mert összetett szó, válasszuk szét előbb ätäräc atis. És olvassuk viszáruul jobbról balra, mint ahogy a szittyuk írni szoktak. Lesz belőle: Szittyá=Szerető. Nem

más, mint a khinai betűs szó: Schi sou=Szittyu, chi=Szü vagyis Szittyá-Szü(z)!

Phares — Serach.

Mózes I. k. 38 szak. 28 vers:

És lőn, hogy szülés közben az egyik kinyujta kezét és foga a bába és veres fonalat köte rája, mondván ez jött ki legelőbb. (V i. ez az els[szülött 2. p. v.) De lőn, hogy mikor visszavoná kezét ime, az ő testvére jöve ki és monda a bába:

„Hogy törtél te magadnak rést" ezért nevezték őt Pha-Rés-nek. (Fő-rés-nek, Fő-rés-tő-rő-nek)

30. És utána jöve ki az ő testvére kinek veres fonál vala a kezén, és nevező nevét Sér-achnak.

Kérjük tehát számon és elhangzott szavakat.

A 29. vers betű szerinti értelme szerint itt rés törés-ről van szó, azért nevezik el az első Pha-rés-nek. Testvérét pedig mivel másodiknak jött ki: Sér-achnak.

Phares tehát a bábái szava szerint rés törést vagyis Tö-Rést jelent.

Testvére pedig azért, hogy másodiknak jöve ki, elvesztette első szülött s égi jogát, tehát Sér-ött lett, vagyis sértett fél, azért is nevezik az ő nevét az első szülött Pharés-sel szemben megfordítva Sér-ach-nak.

Napnál világosabb tehát, hogy itt egy négyezer éves sajtó hibáról van szó, mert Phares eredetileg Hares-volt, mert csak így lehet a megfordítottja Sér-ach.

. Igen ám, de aki tudja, hogy a zsidóban a h = és a t betű annyira egyforma hogy csaknem nagyító betűvel is alig lehet megkülönböztetni könnyű volt tehát azt fel is cserélni.

Fares helyett tehát ha Tarést és Sér-at-ot írunk vagy mondunk, hiszen akkor a többi már tisztára magyarul van, tudva azt, hogy a zsidó a magyar ő helyett rendszeren a betűt ír. Táres tehát = Törés, Serach pedig Sér-ött-et jelent négyezer éves irott bizonyíték alapján.

Talán nem lesz érdektelen megjegyezni, hogy Tamár Hit-teus szittyai leány volt Mózes írása szerint is. Szittyai asszonynak pedig valószínűleg a bábája is szittyai volt. Így már könnyebben megérthető a Törés, és a Sér-ött, akit a későbbi

Kháres, vagy Károsnak is neveznek.

Krisztus és Júdás

egy anya méhből született 48 ivadékot megelőzőleg,
még pedig szittyai magyar anyától.
(Az Ur Szava kulcsával kétségtelenül bizonyos.)

Krisztus emberi nemzetsége a Szent írás tanúsága szerint 48-ik ivadék

Fárestől |
Judafiától) Krisztusig.

Még pedig Mózes tanúsága szerint Mózes genezis I. könyve 38. szak. 1 verstől 30-ig. Tamár Khitteus, az az szittyia ijász nő volt, aki az ő ipatól kettős ikereket szült vala.

Az elsőnek a neve Fáres, Fáres, az az fő **Réstörő**, Serach a **Serótt**, vagy **Káres**, az az **Káros**, mert elveszti első szülöttségi jogát, noha a **piroskötő** az ő kezére lett kötve, de mert testvére Táres őt megelőzte ő lett az első szülött, a család fő.

(Igy lesznek az elsők utolsókká az utolsók elsőkké. Ur Jézus egy kedvencz mondása. Legelső sorban ide vonatkozik.)

Idáig közismert dolog a történet, de aki tudja hogy Krisztus első tanítványa András volt, és aki tudja, hogy András Fáres 48-ik ük unokája amely András nem más mint **An-tares**, vagyis

első törés ,
Enderes Endre) elsői vadék

(Fáres ivadék) azonnal megfogja érteni hegy mért lett Krisztus első tanítványa ő. Vagyis András.

Iskarjóti Júdás pedig az utolsó apostol 48 ik ükivadéka

Serách-nak az az Kháresnek vagyis Káros-nak sőt **Iskares** vagy **Ős káros-nak**. Juda Őskárosának a piros fonalas másod születtenek, aki még ezenkívül nemcsak *Juda Ős-károsának* de Judásnak is hivatik János evangélista írása szerint 13. szak. 21 vers. Bizony mondom nektek, hogy egy ti közületek eláru engem.

Egy pedig aki Jézus kebelére hajol, kérdi: Uram ki az? Felelé Jézus: Az akinek én a bemártott falatot adom. És bemártván a falatot adá Iskarjótes Júdásnak a Simon fiának. És monda neki Jézus. Hamar cselekedjél. Ezt pedig senki sem érti közülok.

Némelyek ugyanis azt állíták, mivel hogy az **erszény Jú-dásnál** vala, hogy azt monda Jézus. Vedd meg amikre szüksé-
-günk van az ünnepre, vagy hogy adjon valamit a szegényeknek.
Tehát **Ős károsi** Júdásnál volt az. erszény, talán a **piros** erszény. Azon Ős károsi Júdásnál akinek a 48-ik déd ük apja **kezére rákötötték a piros kötőt** (2 ezer évvel ezelőtt.)

Ime az Üdvösség és a Kárhozat egy anya méhben hogy nyerhet együtt életet.

Ime a pénzsóvár Iskáros hogy siet megszületni e világra, már a keze is kin van piros fonállal jelzi a bába.

De az üdvösség a főrést törő Fáres még az anya méhében legyőzi az öskárt, megelőzi, mert előbb születik meg önála.

Mózes e kettős ikrek foganatát maga is Juda bűne czimen írja meg. Genezis I. 38 szakaszban. Tehát a bűn bűnben fogantatott is. Tehát Judára ütött Ős károsi Júdás. Fáres ellenben anyjára ütött az ártatlanul szenvedő és mellőzött özvegyre. Mindez az *Ur Szava* Kulcsa szerint napnál világosabb.

Ime tehát nem csak az Üdvösség, de az Őskár is egy anyától apától született.

Mert maga Jákob bevalja, mikor Támárt megakarta égetni ártatlanul: Bizony igazabb ő nálam.

Isten Ádámot nemcsak Maga urának (Magyarnak), de kézzelfoghatólag Szittyanak teremtette.

Ime itt van róta a négyezer éves bizonyíték !!.. . hatezer éves szókins.

Mert mielőtt az Ur Ádámot az Édenből kiutasítaná, Mózes Genezise I. könyv 3. szak. 21. verse szerint :

„Csinála az Uristen Ádámnak és feleségének bőr-ruhákat tehát többet és felöltözteté Őket.”

Ime tehát az Ur mint Szücsmester, aki tudniillik bőrruhákat készít. Aki az állati bőrt Adam előtt *maga* hasítja, szakítja, sőt rája is igazítja, mert felöltözteté őket, mint írva van.

Ezenközben e mesterséget maga Adám *is* elsajátítja, így lesz ő belőle Szücsmester vagyis igaz szittya, amint az első önkészítette bőr-ruhát magára igazítja Igaz szittya,.

De ez, mondjuk, hogy csak véletlen szójáték.

Csakhogy ám a bőr-ruha görögül szküton, a Szittya pedig Szküté! Ez már valami! Ámde erre sokan azt mondhatnák,, hiszen akkor Adám görög volt; nem szittya, hanem szküté. ,

És ebben tán az első látszatra volna is valami.

De aki tudja, vagy látta, hogy a szücsmester a kemény cserepes bőrt hogyan teszi puhává, az azonnal tisztán fog látni.

Először a bőrt cserző folyadékba teszi, aztán a durva, bőrt egy függőleges rudra átveti, jobb és balkezével jól meg-, fogja, lábát a földre szegezve, a bőrt jobbra-balra kezdi huzogatni: A bőrt ezáltal puhítja, szijtya (szijóssá teszi.) (Szattyán szettyán, szittyán bőr.) Nyilvánvaló tehát, hogy aki a bőrt szijtya az : Szittya. * . . '

Igy lón tehát az Ur szerint Adám is Szittya, vagyis szücsmester. (A szittyák mind bőr ruhások voltak.)

Négyezer éves ős titok,

mely csak ma, az Ur Szava kulcsa állal derül ki, hogy József elsőszülött fia,

Menasse, nem volt József vére.

Csodálatos dolog, hogy noha az öreg Jákob vagyis Izrael, József fiait, mind a kettőt annyira szerette, hogy szinte a térdein becézte őket. És mégis, mikor végóráján megáldja őket atyjokkal együtt ; a főáldást nem az elsőszülött Menassera, hanem a kisebbik Efraimra adja rá.

Holott már József úgy állítja oda Jákob ágya elé, hogy **a** nagyobbik fiu Menasse az öreg Izraelnek jobb keze felül essék.

De hadd beszéljen maga az írás. Genézis 1. 48. szak.

13. vers. :

És fogá József mindkettőjüket, Efraimot jobbkezevel, Izraelnek balkeze felől, Menasset pedig balkezevel Izraelnek jobbkeze felől és közel vivé őket hozzá.

14. Izrael pedig kinyujtá az ő jobbkezét és rátevé Efraim fejére, pedig ő a kisebbik vala. Az ő balkezét pedig Menasse fejére.

Tudva tevé így kezeit (keresztbe), mert az elsőszülött Menasse vala.

Nem szándékozom rossz viccet csinálni, hogy ime, hiszen a zsidók is keresztjegyében vannak megáldva, de mint történeti tény, meg kell örökítenem.

17. v. Látván pedig József, hogy az ő jobbkezét Efraim fejére tevé, nem tetszik neki és megfogá atyja kezét, hogy Efraim fejről Menasse fejére tegye. Mert az első szülöttségi jog a jobb kéz áldásával jár.

18. És monda József az ő atyjának: Nem úgy Atyám, , mert ez az elsőszülött, ennek fejére tedd jobbkezedet.

19. Nem akará pedig az Atya és monda:

Tudom fiam, tudom. Ő is néppé lesz, ő is megnövekedik, de az ő öccse nálánál inkább megnövekedik és az ő magja népek sokaságává lesz.

Nézzük tehát, mit jelentenek Efraim és Menasse nevei. Efraim a héber eredeti szöveg szerint, így is olvasható, sőt így helyesebben is : **Everaim**. Ami már tisztára magyarul van, noha Mózes sovén hebreizmusa még meglátszik rajta. Everaim tehát annyit tesz: E **véröm!** vagyis **Ez az én vérem!** Ez az én rajom Ez az én fajom. (A zsidó tudniillik az ő betűt nem tudja írni, helyette a-t, vagy ai-t ír.)

Menasse pedig hogy mit jelent, azonnal meg fogjuk látni.
De előbb keressük okát, hogy vajjon mért tartja az ő feje
fölött tudatosan **megfordítva** kezét Jákob ? a jobb helyett a balt.
Próbáljuk meg mi is megfordítva olvasni Menasse nevét.
Hiszen eléggé indokolt Menasse megfordítva,- ime: Ez a nem
Vagyis Ez nem az:

Efraim=E vérem!

Menasse Ez a nem ! Nem az-e !

Szent kegyelet és mély alázattal leborulva az ő pátriárka előtt, nem pikantériából mondom
ki e fenti szavakat, de főleg azért, mert a szent szöveg szerint József felesége, On papjának
a leánya, mikor Józsefhez nőül ment, az ő neve már akkor: **Asszena** volt,-vagyis **Asszony**
volt.

Ugy látszik, hogyha Józsefnek, az apának a szeme nem vetíti is észre, Jákob szeme
észrevette az egyiptomi típusból, hogy: E nem'az, vagy ez a nem az én vérem, t. i.
Menasse. Amit úgy látszik Mózes sem tudott, különben megírta volna. Hogy azonban a vér
mennyire nem tagadja meg magát, lássuk csak a Krónikák Könyve 1. 5. szak. 25 versét,
ahol ez áll:

Menasse fél nemzetsége pedig vétkeze az Isten ellen, mert a föld lakóinak bálvány
isteneivel (Asera-val Óseróvel) paráználkoda, kiket az Isten szemük elől elpusztita.

Ezért Pilnézer-Asszír királya a Rubenitákat,Gadilák-.at és Menasse nemzetséget
elvitte **Halá-ba, Hábor-ba**, Haraiba (asszír fogságba).

Menasse tehát tényleg nem volt József vére, hanem Fáraóé, kitől József az ő
feleségét,. Asszon-át, Hasznát-ot kapta.

És erre csak négyezer évvel, később az Ur Szava kulcsa
adfelvilágosítást...

**AZ ÚR szava 4.ik füzetére meceanast keresünk akinek neve meg lesz örökítva a
címlepon.**